

அமர்உயர் சௌத்திர

அந்நாசம் விஸ்வநாதன்

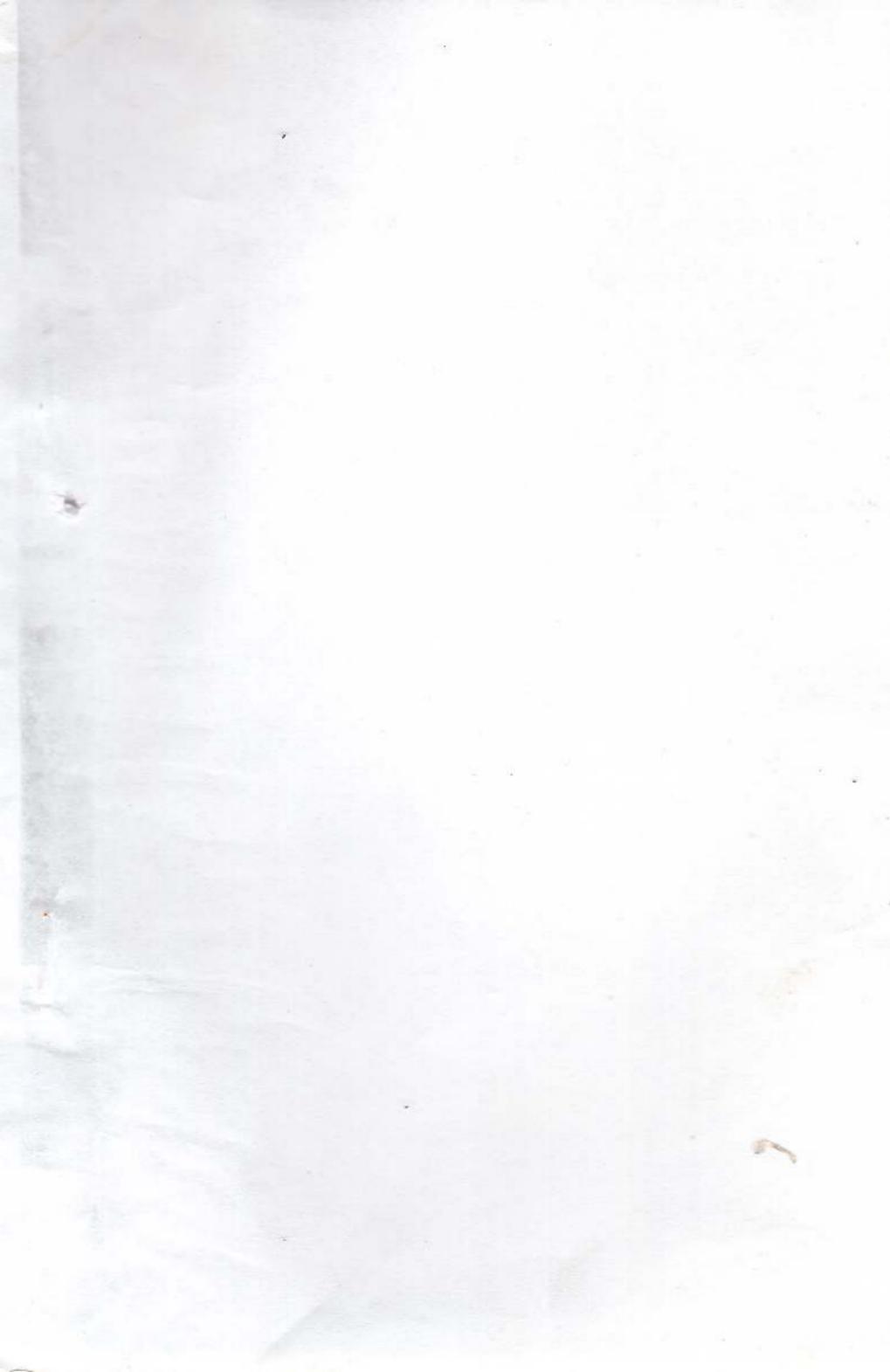
அர்களின்

சிவபத்பேறு குறித்த நினைவு வெளியீடு

விஸ்வநாதம்

14-11-2008

சிவமயம்

அளவெட்டியை
வாழ்நாள் வதிவிடமாகக் கொண்ட
சைவச் சான்றோனும்
இப்பெயற்ற அதியருமாகிய
அமரர், உயர்சைவத்திரு
ஏந்தாசலம் விஸ்வநாதன் B.A.(Lond)
அவர்கள்ன்
சிவப்பேரு குறித்த
நினைவுமலர்

விஸ்வநாதம்

14 - 11 - 2008

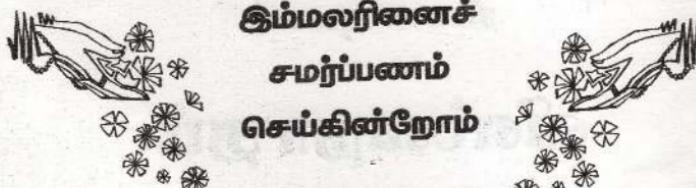
சமர்ப்பணம்

எமது குழும்ப குவலையம்
 அனையாது தீபம்
 பய்பால் - பாசத்தால்
 உயர்ந்து நின்று
 ஊருக்கு உத்தமனாய்
 அறிவுசால் ஆசானாய்
 பொறுப்புமிக்க தந்தையாய்
 அமைதியாக வாழ்ந்து
 எம்மையெல்லாம்
 நல்ல நிலைக்கு உயர்த்திய
 எமது அன்புத் தெய்வம்

அமரர்

அநுனாசலம் விஸ்வநாதன்

அவர்களின்
 பாதாரவிந்தங்களில்
 கிம்மலரினைச்
 சமர்ப்பணம்
 செய்கின்றோம்
 சூழும்பத்தினர்

வ
சிவமயம்

பண்ணிஞ் திருமுறைப் பாராலை

திருநூனசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

முதலாம் திருமுறை

திருத்துாங்காகணமாடம்

பண் : மாநந்தக்கராகம்

இராகம் : ஆராரி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓடுங்கும் மினியிறவி கேவன்றிவை யுடைத்தாய வாழ்க்கைவாழியத்தவம்
அடங்கு மிடங்கருதி நின்றிவரல்ல மாடு எழுநிழற்கீ மூளாம் வண்ணம்
கிடங்கும் மதிவிழுஞ் சுவாவியெங்குங் கெழுமனைகள் தோறு மறையின்னோலி
தொடங்குங் கடந்தைத் தபங்கோபில்சேர் தாங்கானை மாடுந் தொழுமின்களோ.

மண்ணார் முழுவதிரும் மாடவீதி வயற்காழி ஞானசம் பந்தன்நல்ல
வண்ணோ காத்துப்பெடுங்கோயில்சோரியையிருஞ்சுந்துங்கானை மாடமேயான்,
கண்ணார் கழுப்பரவு யாடல்யத்துங் கருத்துணரக் கற்றாருங் கேட்டாரும்போய்
விண்ணோ மூகத்து மேவிவாழும் விதியதுவே யாகும் வினைமாடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒரண்டூம் திருமுறை

**திருஞலவாய்த் திருந்றப்பத்கம்
பறையின் வரலாறு**

பன் : காந்தாரம்

இராகம் : நவாரோஸ்

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
 சுந்தர மாவது நீறு துகிக்கப் படுவது நீறு
 தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி வுள்ளது நீறு
 செந்துவர் வாடுமை யங்கன் திருச்சல வாய்யன் திருந்தே.

ஆற்ற டெல்விடை யேறு மாலை யான்திரு நீற்றைப்
 யோற்றிப் புகலி நிலாவும் புசரன் ஞானசம் யுத்தன்
 தேற்றித் தென்ன ஞாடவும்ற தீயினை யாயின் தீரச்
 சாற்றிய யாடல்கள் பக்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்றூம் திருமுறை

நமச்சவாயத் திருப்பத்கம்

பன் : கௌசிகம்

இராகம் : பைரவி

திருச்சிற்றம்பலம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ஸீர்மல்கி
 ஒது வார்த்தை நான்னெறிக் குய்யது
 வேத நான்கினு மெய்யாரு ஓாவது
 நாதன் நாம நமச்சி வாயவே.

நந்தி நாம நமச்சிவா யவெனும்
 சுந்தை யாற்றுமிழ் ஞானசம் யுத்தன்சொல்

வீ
திவாமயங்

மலீவ
04.-03.-1917

அமரர்
ம. யர் சௌகாத்திரு

உதாவ
15.-10.-2008

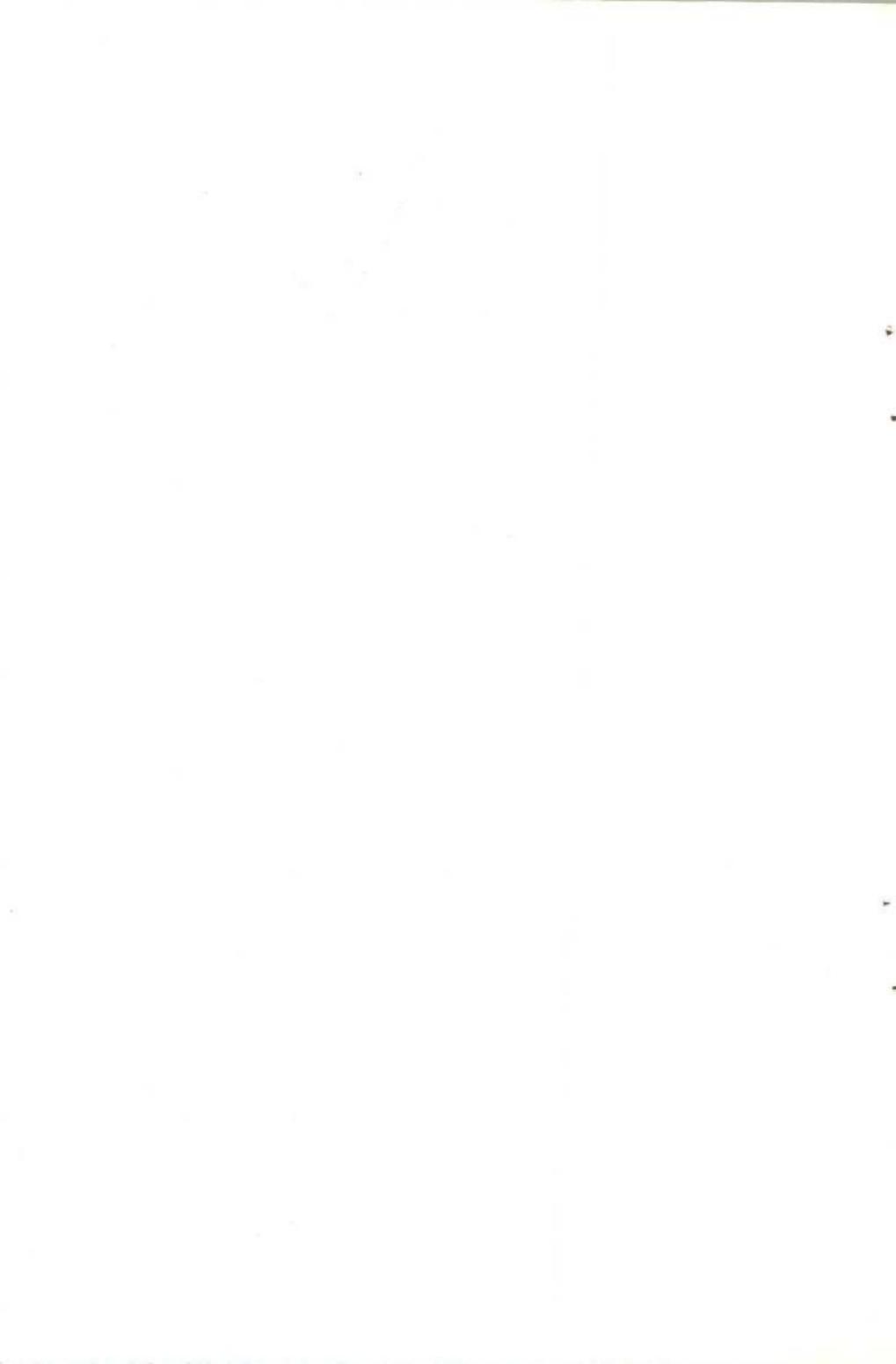
அனுமாசலம் வீஸ்வநாதன் B.A.(Lond)

ஓய்வு பெற்ற அநீபர்

தத் நாசோயை வெண்டா

சீர் மிகு சீர்வதாரி சீர் புரட்டாநி மூபத்தில்

பெர் பெறு அபரூபக்கப் பிறத்தமரிய - தெர்கம மிகு
சிந்தாந்த வித்தகராம் செம்மல் விஸ்வநாதன்
முத்தினிதைப் பெறுதைந்த தினம்.

சிந்தை யால்மகிழ்ந் தேத்தவல் ஸாவரஸாம்
புந்த பாச மறுக்கவல் ஸார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்

நான்காம் திருமுறை

நமச்சவாயத் திருப்பதிகம்

பண் : காந்தார பஞ்சமம்

இராகம் : கேதார கெள்ளள

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
யொற்றுணைத் திருந்தடி யொருந்தக் கைதொழுக்
கற்றுணைப் பூட்டுயோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சிவாயவே.

மாப்பிணை தழுவிய மாதூர் பாகத்தன்
பும்பிணை திருந்தடி யொருந்தக் கைதொழு
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாய்யத்
தேத்தவல் ஸார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஜந்தாம் திருமுறை

திருநல்லம்

பண் : திருக்குறுந்தாகை

இராகம் : மாயமாளவகள்ளள

திருச்சிற்றம்பலம்

கொல்லத் தான்றும னார்தமர் வந்தக்கால்
கில்லத் தார்செய்ய ஸாவதை னேழைகாவ்

நல்லத் தாங்நமை யானுடை யான்கழல்
சொல்லத் தாங்வள்ளி ரேஷ்டுயர் தீர்போ.

மல்லை மல்கிய தோவாறக் கன்னவி
ஒல்லை யில்லொழித் தானுறை யும்பதி
நல்ல நல்ல மெனும்பெயர் நாவினால்
சொல்ல வல்லவர் தூவநுறி சேர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அழறாம் திருமுறை

திருப்புகலுார்

பண் : திருத்தாண்டகம்

கிராகம் : அரிகாம்போதி

திருச்சிற்றம்பலம்

எண்ணுகேன் என்சால்லி எண்ணு கேணோ
எம்பெழுமான் திருவாழியோ எண்ணி னல்லால்
கண்ணிலேன் மற்றோர் கணைகண் இல்லேன்
கழலெடுயே கைதூரமுது காணின் அல்லால்
இண்ணுவோ ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
புண்ணியா உன்னழுக்கே போது கின்றேன்
பும்புகலுார் மேவிய புண்ணி யனே.

ஒருவனையும் அல்லா துணரா துள்ளம்
உணர்ச்சித் தடுமாற்றத் துள்ளோ நின்ற
கிருவரையும் மூவரையும் என்மேல் ஏவி
இல்லாத தரவழுக்தாய் கில்லேன் ஏகக்
கருவரைகழி கானல் கிளங்கை வேந்தன்
கடுஞ்சேர்ம் தோடாமைக் காலாற் செற்ற
யொருவரையாய் உன்னழுக்கே போது கின்றேன்
பும்புகலுார் மேவிய புண்ணி யனே.

சுந்தரலூர் த்தி நாயனார் கேவாரம்

ஏழாம் திருமூறை

திருக்கேதாரம்

பண் : நட்பாடை

இராகம் : கெம்பீரநாட்டை

திருச்சிற்றும்பலம்

வாழ்வாவது மாயம்மிது மன்னாவது திண்ணைம்
பாழ்போவது மிறவிக்கடல் பசிநோய்செய்த யறிதான்
தாழாதறஞ் செய்மின்தடப் கண்ணான்மல ரோனும்
கீழ்மேலும் நின்றான்றிருக் கேதாரமென்றே.

நாவின்மிசை அரையன்வொடு தமிழ்நூலாசம் யந்தன்
யாவர்சிவ ஸடியார்களுக் கழியானநித தொண்டன்
தேவன்திருக் கேதாரத்தை ஊரன்னுரை செய்த
பாகின்தமிழ் வல்லார்ப்பர் வோகத்திரும் யாரே.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய திருவாசகம்

எட்டாம் திருமூறை

யாத்திரைப்பத்து
அனுபவாதீதமுறைத்தல்
தல்லைய்வருள்செய்யப்பட்டது

திருச்சிற்றும்பலம்

புவார் சென்னி மன்னனைம் புயங்கப் பெநுமான் சிறிப்போலை
ஓவா துள்ளாக் கலந்துணர்வாய் உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால்
ஆவா வென்னர் பட்டன்யாய் ஆட்பட் கார்வங் தொருப்படுமின்
போவோங் காலம் வந்ததுகான் யாய்விட் டேயான் கழல்புகவே.

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய் கிண்றே வந்தா வாகாதீர்
மருள்வீர் மின்னை மதியாரார் மதியுட் கணங்கி மயங்குவீர்
தெருள்வீர் ராகில் இதுசெய்மின் சிவலோ கக்கோன் திருப்புயங்கன்
அருளார் பெறுவார் அகவிடத்தே அந்தோ அந்தோ வந்தோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கருவுர்த்தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா ஒன்பத்ரம் திருமுறை

திருமுகத்தலை

பண் : பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

புவனநா யகனே யகவுயிர்க் கழுதே பூரணா வாரணைம் யொழியும்
பவளவாய் மணியே பணிசெய்வார்க் கிராங்கும் பசுபதீ பன்னகா பரணா
அவளினா யிறுபோன் ரஞ்சுபுரிந் தடியே எகத்திலு முகத்தலை முதுராந்
தவனமா மணிய்சூங் கோயிலு மயந்தாய் தனியனேன் ரணிமைநீங் குதுற்கே.

முலமாய் முடவாய் முடவினா முதலாய் முகத்தலை யகர்த்மர்ந் தினிய
யாவுமா யமுதாம் பன்னகா பரணன் பணிமலர்த் திருவடி யினைமேல்
ஆலையாய் யாகி எனையசொற் கருவு ரமுதுறம் தீந்தமிழ் மாலை
சீலமாய் பாடு மடியவ வரல்லாஞ் சிவபுதங் குறுகினின் றாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமூறை

பண் : பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுக தில்லை வளர்க்கும் பக்தர்கள் வஞ்சகர்யோ யகலப்
யொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து புவனிவெய் லாம்விளாங்க
அன்னடை மடவா ஞாமைகோ எடுயோமுக் கருள் புரிந்து
ரின்னையிற வியழுக்க நூறிதந்த பித்தற்கும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

குழலொலி யாழூலி கூத்துதாலி யேத்துதாலி யெங்குங் குழாம்பெருகி
விழவொலி விண்ணோ வஞ்சஸ்ரூ விம்மி மிகுதிரு வாருளின்
மழவிடை யாற்கு வழிவழி யாளாய் மணங்செய் குழம்பிறந்த
பழவடி யாரோடுங் கூடியைய் மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமூறை

யாக்கை ந்தையாமை

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணொன்று கண்டார் இருவகைப் பாத்திரந்
திண்ணொன் றிருந்து தீவினை சேர்ந்தத
விண்ணின்று நீர்விழின் மீண்டுமேன் ணாணாற்யோல்
எண்ணின்றி மாந்தர் இறக்கின்வாடே.

பண்டம்யை கூரை பழுகி விழுந்தக்கால்
உண்டைய் யென்டிரும் மக்களும் பின்செலார்
கொண்ட விரதமும் ஞானமும் அல்லது
மண்டி அவருடன் வழிநட வாதே.

காரைக்காலம்‌மையார் பாழுஞ்சிய
திருவாலம்‌காட்டு முத்த திருப்பத்கம்

பதினேராற்றும் திருமுறை

பண் : நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறந்து மாழி பயின்ற பின்னெல்லாம் காதல்
சிறந்துமனிஸ் சேவழேயே சேர்ந்தேன் - நிறந்திகழும்
மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே
எஞ்ஞான்று தீர்ய திடற்

உரையினால் இம்மாலை அந்தாதி வெண்பாக்
கரைவினாற் காரைக்காற் போய்சொல் - பரவுவார்
ஆராத அன்பினோ டண்ணைலச்சென் மேத்துவார்
பேராத காதல் பிறந்து.

சேக்கழார் அருளிய பெரியபுராணம்

பன்றிரண்டாற்றும் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகை வாழுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவுவாவி யந்திரமலி வேணியன்
அலகில் கோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்பாடி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

என்றும் கின்பம் வருகும் கியல்யினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஓங்கிட
மன்று வாராடி யாரவர் வாண்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

காரிய சித்தி மாலை

திருவாக்கும் செய்கரும் கைகூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆணை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர்தம் கை.

பந்தம் அகற்றும் அநந்த குணப்
பரப்பும் எவன்பால் உதிக்குமோ
எந்த உலகும் எவனிடத்தில்
அண்டி இருந்து கரக்குமோ
சந்த மறை ஆகமங் கலைகள்
அனைத்தும் எவன்பால் தகவருமோ
அந்த இறையாம் கணபதியை
அன்பு சுரத் தொழுகின்றோம்.

உலகம் முழுதும் நீக்கமற
ஒன்றாய் நிற்கும் பொருளெவனவ்
வுலகிற் பிறக்கும் விகாரங்கள்
உறாத மேலாம் ஓளி யாவன்?
உலகம் புரியும் வினைப்பயனை
ஊட்டும் களைகள் எவன் அந்த
உலக முதலாம் கணபதியை
உவந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

இடர்கள் முழுதும் எவனருளால்
எரிவீ மும்பாஞ் செனமாயும்
தொடரும் உயிர்கள் எவனருளால்
சுர்வாழ் பதியும் உறச்செய்யும்
கடவுள் முதலோர்க் கூறின்றிக்
கருமம் எவனால் முடிவறும் அத்
தடவு மருப்புக் கணபதிபொன்
சரணம் சரணம் அடைகின்றோம்.

முர்த்தி யாகித் தலமாகி
முந்நீர் கங்கை முதலான
தீர்த்தமாகி அறிந்தறியாத்
திறத்தினானும் உயிர்க்கு நலம்
ஆர்த்தி நாளும் அறியாமை
அகற்றி அறிவிப் பான்ஸவன்அப்
போர்த்த கருணைக் கணபதியைப்
புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

செய்யும் வினையின் முதல் யாவன்
செய்யப் படும்அப் பொருள் யாவன்
ஜயம் இன்றி உளதாகும்
அந்தக் கருமப் பயன் யாவன்
உய்யும் வினையின் பயன் விளைவில்
ஊட்டி விடுப்பான் எவன் அந்தப்
பொய்யில் இறையைக் கணபதியைப்
புரிந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

வேதம் அளந்தும் அறிவரிய
விகிரதன் யாவன் விழுத்தகைய
வேதமுடிவில் நடம்நவிலும்
விமலன் யாவன் விறங்குவர
நாத முடிவில் வீற்றிருக்கும்
நாதன் எவன்ஸன் குணன் எவன்அப்
போத முதலைக் கணபதியைப்
புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

மண்ணின் ஓர்ஜைங் குணமாகி
வதிவான் எவன்நீர் இடை நான்காய்
நண்ணி அமர்வான் எவன் தீயின்
முன்றாய் நவில்வான் எவன் வளியின்
எண்ணும் இரண்டு குணமாகி
இயைவான் எவன் வான் இடைஒன்றாம்
அண்ணல் எவன்அக் கணபதியை
அன்பிற் சரணம் அடைகின்றோம்.

பாச அறிவில் பசுஅறிவில்
பற்றற் கரிய பரன்யாவன்?
பாச அறிவில் பசு அறிவும்
பயிலப் பணிக்கும் அவன் யாவன்?
பாச அறிவும் பசு அறிவும்
பாற்றி மேலாம் அறிவான
தேசன் எவன்அக் கணபதியைத்
திகழச் சரணம் அடைகின்றோம்.

—
கணபதி துணை

பீஷ்னாயார் கதை

காப்பு

கரும்பு மிளநீருங் காரெள்ளுங் தேனும்
வீரும்பு மவல்பலவும் மென்மேல் - அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே யீக்கதைக்குக் காப்பு.

தீருவீளங்கு மான்மருகா சேவதனீ லேறி
வருமரன்றான் ஈன்றருங் மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா உணைத்தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீயென்றுங் காப்பு.

வீநாயகர் துதீ

தீருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைசுப்புஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீரும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத் தானைக்
காதலாற் சூப்புவர்தங் கை.

ஒந்றை மாந்பு மோரியண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த வீழிமுன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனத்தீலைப்பொழுதுங்
கொண்டக்கால் வராது சூற்று.

பாலும் தெளிதேனும் பாளும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரீமுகத்துத் துமானீயே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுங் தா.

சப்பாணி

என்னுப் பொரிதே னவலப்ப மீக்கும் பயறு மிளநீரும்
வள்ளிக்கிழங்கும் மாம்பழும் வாழைப்பழும் பலாப்பழும்
வெள்ளைப் பாலும் மோதகழும்வீரும்பீப்படைத்தேன்சந்தீயில்
கொள்ளைக் கருணைக் கணபதியே கொட்டியருள்க சப்பாணி

சண்டப் பெருச்சா வியேறிச் சடைகொண்டு வையத்துலாவீ
அண்டத் தமர் துதிக்க வழியார்க் கருஞும் பிரானே
எண்டிக்கு மன்பர்கள் பார்க்க வீனையற்ற பேரராளி வீசக்
குண்டைக் கணபதி நம்பி கொருங்கையாற் சப்பாணிகொட்டு.

சரல்வதி துதி

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே பூவீ லமர்ந்திடு வாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளை நங்காய் வேதப் பொருஞுக் கீறைவீ
முத்தின் குடையடை யானே மூவுலகுந் தொழு தேத்துஞ்
செப்புக் கவித்த முலையாய் செவ்வரி யோழிய கண்ணாய்
தக்கோலந் தின்னும் வாயாய் சரல்வதி யெனுந் திருவே
எக்கால முழுனைத் தொழுவே ஸியலிசை நாடகமென்னும்
முத்தமிழ்க் கல்விக் ளெல்லா முழுது மெனக்கருள்செய்தென்
சீத்தந் தனில்நீ யீருந்து திருவருள் செய்திடுவாயே.

அதிகாரம்

பொன்னிறங் கருக்கும் புறந்செறி குடுமித்
தென்மலை யீருந்த சீர்சால் முனீவன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் ககதத்தனச்
செந்தமிழ் வகையாற் றெவிவுறச் செப்பினன்
அன்னதீற் பிறவில் அரீபத் திரட்டித்
தொன்னெறி விளங்கச் சொல்லுவன் ககதயே.

கதை

மந்தர கீரியில் வடபா லாங்கோர்
இந்துதவழ் சோலை யிராசமா நகரியில்
அந்தண ணொருவனு மாயீழழ யொருத்தீயுஞ்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுளா லயமுங் கழிமலர்ப் பொய்கையுந்
தடநிழுந் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பா சீன்ற
மதர்வீழி பாகனை வழிபடு நாளின்
மற்றவர் புரிய மாதவங் கண்டு
சீற்றிடை யுமையாள் சீவனாடி வணங்கப்
ப்ரானே சீவனே பல்லுயிர்க் குயிரே

ஆரனே மறையவர்க் கருள்புரிந் தருளென
 அந்தவங் தண்ணுக் கீந்தமற் பீறப்பீன்
 மைந்தரில் வலையன்று மறுத்தா னுரைப்ப
 எப்பீ சாயினு மெம்பொருட் டொருசுதன்
 தப்பிலா மறையோன் றனக்கருள் செய்கென
 எமையா ஞடைய யுமையான் மொழிய
 இமையா முக்க ஸிறைவன் வெகுண்டு
 பெண்சொற் கேட்டல் பேதமை யென்று
 பண்சொற் பயிலும் பாவவயை நோக்கீப்
 பேதாய் நீபோய்ப் பீறவென மொழிய
 மாதுமை யவஞும் மனந்தளர் வுற்றுப்
 பொன்றிடு மானிடப் புன்பீறப் பெய்துதல்
 நன்றல் வென்றே நடுக்கமுற் றுரைப்பக்
 கறைமிடற் றண்ணல் கருணை கப்பந்து
 பீறைநுத லவட்குநி பிள்ளை யாகச்
 சென்றவன் வளர்ந்து சீலபகற் கழிந்தால்
 மன்றல்செய் தருள்வோம் வருந்தலை யென்று
 விடைகொடுத் தருள வீலங்கன்மா மகஞும்
 பெடுமயீற் சாயற் பெண்மக வாக்தீ
 தார்மலி மார்பன் சதுர்மறைக் கழுவன்
 சர்மலி மனைவி தீருவயீற் றுதீந்துப்
 பாவவயுஞ் சீற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்
 யாவையும் பயின்ற வியல்பீன ளாகி
 ஜயாண் டடைந்தபீ னன்னையு மத்தனும்
 மையார் கருங்குழல் வானுத றன்னை
 மானுட மறையோர்க்கு வதுவை செய்தீடக்
 கானமர் குழலியைக் கருதீக் கேட்பப்
 பீறப்பீறப் பீல்லாப் பௌரோற் கன்றி
 அறத்தகு வதுவைக் சுமையேன் யானென
 மற்றவன் றன்னையுன் மணமகனாகப்
 பெற்றிட வரிதெனப் பெயர்ந்தவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியா வணுகுவே ஸியானெனக்
 கருந்தட நெடுங்கட் கவுரியங் குரைப்ப
 மருமலி கமல மலர்த்தடத் தருகீற்
 றருமலி நீழுந்றவச் சாலை யமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கீயர் குழ

அணிமலர்க் குழலுமை யருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவெத ஏருந்தவ மறிவோம் யாமென
 இருவரு மற்யா வீமையவர் பெருமான்
 மானிட மேந்தும் வண்ணம தொழிந்து
 மானிட யோக மறையவ னாகிக்
 கடையொடு தண்டுமற் குண்டிகை கொண்டு
 மடமயீ றவம்புரி வாவிக் கரையிற்
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டித்
 தண்ணறுங் சூந்தற் றையலை நோக்கீ
 மின்பெறு நுண்ணிடை மெல்லிய லாய்ந்
 என்பெறத் தவரிக் கீயற்றுவ தென்றலுங்
 கொன்றைவார் சடையனக் கூடவென் றுரைத்தலும்
 நன்றெனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினி லேறி மான்மழுத் தரித்துக்
 காட்டினிற் சுடலையீற் கணத்துட னாடிப்
 பாம்பு மெலும்பும் பாறலை மாலையுஞ்
 சாம்பரு மணிந்து தலைபோ டேந்திப்
 பீச்சைகொண் ழழலும் பீத்தன் றன்னை
 நச்சிநீ செய்தவ நகைதரு முனக்கெனப்
 ழுங்கொடி யருந்தவம் பூசுரன் குலைத்தலும்
 ஆங்கவ னாணமுற் றண்மனை புதுதச்
 சேஷியர் வந்து செழுமலர்க் குழலியை
 வாடுத லொழிகென மனிகத் தேற்றிச்
 சீந்துர வானுதற் சேஷியர் சீலர்போய்த்
 தந்தத்தா யீருவர் தாளினை வணக்கி
 வாவிக் கரையில் வந்தொரு மறையோன்
 பாவைதன் செங்கையைப் பற்றின னென்றலுங்
 தோடலர் கமலத் தொடைமறை முனியை
 ஆடக மாடத் தமிமனை கொணர்கென
 மாடக யாழ்மூல் மங்கைய ரோடி
 நீடிய புகழாய் நீயெழுந் தருளென
 மைமலர்க் குழலி வந்தெனை யழைக்கீல்
 அம்மனை புதுவெனன் றந்தண னுரைத்தலும்
 பொறுறைாடி நீபோய்ப் பொய்கையீ னீன்ற
 நாற்வ முனியை நடத்தீக் கொணர்கென
 சீவைன யீகழுந்த சிற்றமி வுடையோன்

அவனையான் சென்றிங் கழைத்தீடே னென்று
 சீற்றிடை மடந்தையுஞ் சீற்ன ஓாக்
 மற்றைய மாதா மதிமுக னோக்கி
 நெற்றியீற் கண்ணுடை நீமலனுக் கல்லதென்
 பொற்பமர் கொங்கக பொருந்துதற் கர்தால்
 மான்டி வே மறையவன் றனக்கு
 யான்வெளிப் படுவ தீல்லையென் ரிகசப்ப
 மலையிடை வந்த மாமுனி தன்னை
 இனையாடி தொழுத வீகளயோர்க் கீயல்பெனத்
 தந்தையுந் தாயுந் தகைபெற மொழியச்
 சீந்தை குளிர்ந்து சீறுத லொழிந்து
 தாய்சொன் மறுத்தல் பாவமென் றஞ்சீ
 ஆயிழை தானு மவனைதீர் சென்று
 சுற்றிவந் தவனாடி சந்தர்சி வணங்கீ
 மற்றவன் றன்னை மனையீற் கொணர்ந்து
 ஆதியம் பகவற் கன்ப னாகும்
 வேதியன் பழைய வீருத்தனென் ரெண்ணி
 ஆசன நல்கீ யருக்கீய முதலாப்
 பாதடு சனைகள் பண்ணிய பின்னாப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்கனி யழகீய பலாச்சனை
 தேந்கத லிப்பழுஞ் சீர்பெறப் படைத்து
 அந்தனை றன்னை அமுதுசெய் வீத்துச்
 சந்தனங் குங்குமச் சாந்திகவ கொடுத்துத்
 தக்கோ லததொடு சாதிக் காயும்
 கப்படு ரத்தொடு கவின்பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை யடைக்காய் விளங்கீய பொன்னின்
 ஓள்ளிய தட்டி லுகந்துமுன் வைத்துச்
 சீவனெனப் பாவனை செய்து நீனைந்து
 தவமறை முனிதனைத் தாளினை வணங்கத்
 தேனமர் குழலி திருமுக னோக்கி
 மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையுங் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியீ னயனமு நீல கண்டமும்
 மானு மழுவு மலர்கரத் தீலங்ககக்
 கூன்மதீ நீலவுங் கொழித்தீட முடிமேல்

வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
 கரந்ததன் னுருவங் காட்டிமு ஸீற்ப
 மரகத மேனி மலைமக டானும்
 விரைவொடங் கவனாடி வீழ்ந்திரைஞ் சீனாளே
 அரிய யனிந்தீர னமரர் வீஞ்சையர்
 கருடர் கீன்னரர் காய வாசீயர்
 ஏதமில் முனிவ ரவுணரீ ராக்கதர்
 பூத ரிபக்கர்க்கீப் புருட ரலகை
 சீத்தர்தா ரகைகம் தருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதீனெண் கணத்திலுள் எவரும்
 மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந் தகற்பீன்
 மன்றலங் குழலிக்கு வதுவைநாட் குறித்துத்
 தென்றல்வந் தலங்கு முன்றி லகத்துப்
 பொன்றிகழ் பவளப் பொற்கா னாட்டி
 மாணிக் கத்தால் வளைபல பரப்பி
 ஆணிப்பொற் றகட்டா லழுமு வேய்ந்து
 நீத்தில மாலை நிரைநிரை தூக்கீப்
 பத்திக டோறும் பலமணி பதீத்துத்
 தோரண நாட்டித் துகில்விதா ஸீத்துப்
 பூணப் பொற்குடம் பொலிவற வைத்துத்
 திக்குத் தோறுந் தீருவிளக் கேற்றிப்
 பக்கிப் படர்முளைப் பாலிகை பரப்பீக்
 கன்னலுங் கமுகுங் கதலிய நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர்சோ ழத்து
 நலமிகு கைவலோர் நஞ்சஸ்னி பிடற்றனக்
 குலவிய தீருமணக் கோலம் புனைந்தார்
 வருகரர் மகளிர் மலைமக டன்னைத்
 தீருமணக் கோலஞ் செய்தன ராங்கே
 ஸ்பீ ராணனய மிளங்கொழி தன்னையும்
 உம்ப ரெல்லா மொருங்குடன் கூடுக்
 கடலென விளங்குங் காவணந் தன்னிற்
 சுடர்வீடு பவளச் சுந்தரப் பலகையின்
 மறைபுகழ்ம் தேத்த மகிழ்ந்துட ஸீருத்தீப்
 பறையோலி யோடு பணிவளை யார்ப்ப
 வதுவைக் கேற்ற மறைவீதீ நெறியே
 சதுர்முக னோமச் சடங்குக ஸியற்றத்

தறுகலற் ரொளிபொற் றாலி பூட்டிச்
 சீறுமதி நுதலீயைச் சீவன்கைப் பீடித்தபீன்
 அரிவலஞ் குழ வெரிவலம் வந்து
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் கைகீப்
 போதணி கருங்குழற் பூதைதன் னுடனே
 ஒதநீர் வேலைகு முஞ்சையம் பதிபுக
 ஏரார் வழியீ னெண்டிசை தன்னைப்
 பாரா தேவா பணிமொழி நீயென
 வருங்கருங் குழலாண் மற்றுமுன் டோமெனத்
 திருந்தலை மடந்தை திரும்பென் பார்க்கக்க
 களிறும் பீடியுங் கலந்து வீளையாடல்கண்
 டோளிர்மணிப் பூணா னுரவோ னுடனே
 இவ்வகை யாம்பீளை யாடுவோ மீங்கென
 அவ்வகை யரஜு மதற்குடன் பட்டு
 மதகரீ யுரித்தோன் மதகரீ யாக
 மதர்வீழி புகைபீடு வாடவம் தாகீக்
 கூடிய கல்வீபீற் குவலயம் வீளங்க
 நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
 அந்தணர் சீறக்க வானினம் பெருகச்
 செந்தழல் வேள்விவே தாகமஞ் சீறக்க
 அறும்பல பெருக மறும்பல சுருங்கத்
 திறம்பல வரசர் செகதலம் வீளங்க
 வெங்கரீ முகமும் வீயன்புழைக் கையோ
 டைங்கர தலமு மலர்ப்பத மிரண்டும்
 பவளத் தொளிசேர் பைந்துவர் வாயும்
 தவளக் கம்புரித் தடமருப் பிரண்டுங்
 கோடிகு ரீயர்போற் குலவீடு மேனியும்
 பேழைபோ எகன்ற பெருங்குட வயிறும்
 நெற்றியீ னயனமு முப்புரி நாலுங்
 கர்றறைச் சடையுங் கனகநீண் முடியுங்
 தங்கீய முறும்போற் றழைமடிச் செவியுமாய்
 ஜங்கரத் தண்ணல் வந்தவ தரித்தலும்
 பொங்கர வணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
 மங்கை மனமிக மகிழ்ந்துட னோக்கி
 வீண்ணு னோர்க்கனும் வீரிந்தநான் முகனும்
 மண்ணு னோர்க்கனும் வந்துனை வணங்க

ஆங்கவர் தங்கட் கருள்சுற் தருளித்
 தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி யளித்துப்
 பாரண மாகப் பலகனி யருந்தி
 ஏரணி யாலின்கீ ழினிதீரு வென்று
 பூதலம் தன்னிற் புதல்வனை யிருத்தீக்
 காதல்ஸூர் மடநடைக் கண்ணியுந் தானும்
 மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து
 தெய்வ நாயகன் சிறந்தினி தீருந்தபீன்
 வானவ ராலும் மானுட ராலுங்
 கானமர் கொடிய கடுவீலங் காலும்
 கருவிக ளாலுங் கால ளாலும்
 ஒருவகை யாலு முயிரழி யாமல்
 தீர்ம்பெற மாதவஞ் செய்துமுன் னாளில்
 வரம்பெறு கின்ற வலிமையீ னாலே
 ஜமுகச் சீயமொத் தடற்படை குழுக்
 கைமுகம் படைத்த கயமுகத் தவணன்
 பொன்னுல கழித்துப் புலவரை வருத்தீ
 இந்நிலத் தவரை யிருக்கண் படுத்தீக்
 கொடுந்தொழில் புரியுங் கொடுமைகண் டேங்கீ
 அடுந்தொழிற் குலிசத் தண்ணலு மமராங்
 கறைபடு கண்டக் கடவுகளப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு மூப்புர மேரித்தோன்
 அஞ்சலீ ரெஞ்றவர்க் கபயங் கொடுத்தே
 அஞ்சகைக் கரிமுகத் தண்ணலை நோக்கீ
 ஆனை மாருகத் தவணனோ டவன்றன்
 சேகனைகள் முழுவதுஞ் சீந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்த்த குறட்படை கூட்டி
 வென்றுவா வென்று வீடைகொடுத் தருள
 ஆங்கவன் றன்னோ டமாஸல வுற்றிப்
 பாங்குறு மவன்படை பற்றறக் கொன்றபீன்
 தேர்மிசை யேறிச் சீனங்கொடு செருவீற்
 கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரங்மேல்
 ஓற்றைவெண் மருப்பை பொடித்தவ னுரத்தீற்
 குற்றிட வெறிந்தான் கருதிசோர்ந் தீடவே
 சோர்ந்தவன் வீழ்ந்து துண்ணென வெழுந்து
 வாய்ந்தலு டிகமாய் வந்தவன் பொருவே

வந்த மூடிகத்தை வாகன மாக்கி
 எந்தை வீநாயக னேறன னிப்பால்
 எறிந்தவண் மருப்பங் கீழமெநாடி யளவிற்
 செறிந்தது மற்றவன் றிருக்கரத் தினிலே
 வெல்லவைக் கதாவேல் கருதீசோந் தீடவே
 வல்லவை தனைத்தன் மனையென மணந்தே
 ஒகையோ டெமுந்தாங் குய்ப்படை குழ
 வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்னிற்
 கருச்சங் கோட்டிற் கயல்கழு கேறுந்
 தீருச்செங் காட்டிற் சீவனையர்ச் சீத்துக்
 கணபதீச் சரமெனுங் காரண நாமம்
 பணபதீ புகழ்த்து பதிக்குண் டாக்கிச்
 சங்கரன் பார்ப்பதீ தனிமன மக்ஷி
 இங்குவந் தன்புட னெய்தீய பீன்னர்க்
 கணங்களுக் கரசாய் கதாருடி குட்டி
 இணங்கீய பெருமைபெற் றிருந்தீட வாங்கே
 தேவர்கள் முனிவர் சீத்தர்கங் தருவர்
 யாவரும் வந்தீவ னேவல்செய் தீருநாள்
 அதிகமா யுரைக்கு மாவணித் தீங்களின்
 மதிவளர் பக்கம் வந்திடு சதுர்த்தீயீல்
 வீநாயகற் குரிய வீரதமென் ரெண்ணீ
 மனாதீகள் களித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட் டெண்ணீய பெறுநாள்
 ஓப்பரும் வீரதத் துறுமொரு சதுர்த்தீயீல்
 நோற்றுநற் பூசை நுடங்கா தாற்றிப்
 போற்றிசெய் திட்டார் புலவரைங் கரணை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
 நீருமலன் குமர னிருத்தம் புரிந்தான்
 அனைவருங் கைதொழு தழைனை போற்ற
 வனைகழுற் சந்தீரன் மனச்செருக் கதனால்
 பேழைபோல் வயீறும் பெருத்தகாத் தீரமுந்
 தாழ்துளைக் கையுந் தழைமூச் செவியுங்
 கண்டன னகைத்தான் கரிமுகக் கடவுனங்
 கொண்டனன் சீற்றங் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டிந் கீழ்ந்தனை சீரித்தாய்
 உன்னைக் கண்டவ ருரைக்குபித் தீனத்தீற்

பழியோடு பாவமும் பலபல வீதனமும்
 அழிவுமெய் துவரென் றசனீபோற் சபீத்தான்
 வீண்ணவ ரெல்லா மிகமனம் வெருவீக்
 கண்ணருள் கூருங் கடவுளித் தீனத்தீற்
 கோரவெஞ் சீனமீகக் கொண்டன னந்நான்
 மார்கழீத் தீங்கண் மதிவளர் பக்கஞ்
 சதயம் தொட்ட சட்டிநல் வீரதமென்
 ரீதயத் தெண்ணீ யாவரு நோற்றார்
 இப்புவீ மாந்த ரியம்பீய வீரதம்
 வைப்புட னோற்ற வகையினச் சொல்வாம்
 கருமணீ முழுப்பன கருகலத் துதீத்த
 தருமனு மிகைய தம்பீயர் நால்வருந்
 தேவகி மயந்தன் ரிருமுக நோக்கீ
 எண்ணீய வீரத மிடைடூ றின்றிப்
 பண்ணீய பொமுதே பலிப்புண் டாகவுஞ்
 செருவீனீ லெதர்த்த செறுநரை வென்று
 மருமலர்ப் புயத்தில் வாகை குடவும்
 ஏந்தத் தெய்வ மெவ்வீர தத்தை
 வந்தனை செய்யில் வருநமக் குரையெனப்
 பாட்டளி துதையும் பகந்துளாய் மார்பனுங்
 கேட்டருள் வீரெனக் கீளர்த்துத ஒுற்றான்
 அக்குந் றணியு மரன்முத லளித்தோன்
 வீக்கனந் தீர்க்கும் வீநாயக மூர்த்தி
 ஓடவைத் தீரும்பொன் னொத்தோளி வீளங்குங்
 கோழிகு ரியர்போற் குலவிய மேனிபன்
 கடகரீ முகத்தோன் காத்தீரம் பெருத்தோன்
 தடவரை போலுஞ் சதுர்ப்புய முடையோன்
 சர்வா பறணமுந் தரிக்கப் பட்டவன்
 உறுமதீக் குழவிபோ லொருமஙுப் புடையோன்
 ஒருக்கையீற் றந்தமு மொருக்கையீற் பாசமும்
 ஒருக்கையீன் மோதக மொருக்கையீற் செபஞ்செய்
 உத்தம மாலலயோ னுறுநீகன வீன்படி
 சீத்திசெய் வதனாற் சீத்தீவீ நாயகன்
 என்றிமை யவரும் யாவருந் துதீப்ப
 நன்றித ருந்தீரு நாமம் படைத்தோன்
 புரவலர்க் காணப் புறப்படும் போதுஞ்

செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்
 வித்தியா ரம்பம் விரும்பிடும் போதும்
 உத்தியோ கங்க ஞஞ்சிடும் போதும்
 ஆங்கவன் றன்னன யருச்சனன புரிந்தால்
 தீங்குறா தெல்லாஞ் செயமுண் டாகும்
 கரதல மைந்துடைக் கணபதிக் குரிய
 விரதமொன் றுளத்தை விரும்பினோற் றவர்க்குச்
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத் துண்டாம்
 புந்தீயீ னினைந்த பொருள்கை கூடும்
 மேலவர் தகையும் வென்றிட லாமெனத்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு
 நுவலரும் வீரத நோற்றிடு மியல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசைசெய் வீரதமும்
 விரித்தெமக் குரரத்தீட வேண்டுமென் றிரப்ப
 வரரக்குடை கவித்தோன் வகுத்துரை செய்வான்
 தேரும் ராவனீத் தீங்களின் மதீவளர்
 பூருவ பக்கம் புணர்ந்திடு சதுர்த்தியின்
 முந்தும் புலரியீன் முறைநீர் படிந்து
 சம்தி வந்தனந் தவறா தீயற்றி
 அத்தின மதனீ லைங்கரக் கடவுளைப்
 பத்தியோ டர்ச்சனன பண்ணுதல் வேண்டும்
 வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்குமங் கவன்றன்
 ஓள்ளிய வருட்டிரு வருவன் டாக்கிப்
 பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியோர்
 ஆசிலா மண்ணா லமைத்தலும் தகுமால்
 பூசைசெய் தீடுமிடம் புனிதம தாக்கீ
 வாசமென் மலரின் மஞ்சரீ தூக்கீக்
 கோடிகங் கோசிகங் கொடுவிதா னீத்து
 நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத் திருத்தி
 விந்ததசேர் சீத்தி வீநாயக ஞஞ்சவச
 சீந்ததயீ னினைந்து தீயானம் பண்ணீ
 ஆவா கனமுத லர்க்கீய பாத்தியம்
 வாகா ராச மனம்வரை கொடுத்து
 ஜந்தமிர் தத்தா லபிடே கீத்துக்
 கந்தஞ் சாத்திக் கணேசமந் தீரத்தால்
 ஈசர புத்திர னெனுமந் தீரத்தான்

மாசக லிரண்டு வத்தீரஞ் சாத்தீப்
 பொருந்துமை சுதனாப் புகலுமந் தீரத்தாற்
 றிருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்
 பச்சறு குடனிரு பத்தொரு வீதமாப்
 பத்தீர புட்பம் பலபல கொண்ற்தே
 உமாசதன் கணாதீப னுயர்க்கி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசாங் குசகரன்
 ஏக தந்த வீசர புத்தீரன்
 ஆகு வாகன னருடரு வீநாயகன்
 சர்வகா ரியமுந் தந்தருள் புரிவோன்
 ஏரம்ப மூர்த்தி யென்னுநா மங்களால்
 ஆரம் பத்துட னர்ச்சனை பண்ணீ
 மோதக மப்ப முதற்பணீ காரந்
 தீதகன் மாங்கனீ தீங்கத லிப்பழும்
 வருக்கக கபீத்த மாதுளங் கனியொடு
 தரித்தீடு நெட்டிலைத் தாழைமுப் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பாறமீர் போனகம்
 விருப்புள சுவைப்பொருள் மிகவுமுன் வைத்து
 உருத்தீரப் பிரியவென் றுரைக்குமந் தீரத்தால்
 நிருத்தன் மகற்கு நிவேதனங் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்றநா னான்குப சாரமும்
 மற்றவன் றிருவள மகிழ்ந்திடச் செய்து
 எண்ணுந் தகுதி யீருபிறப் பாளர்க்
 குணனுறு சுவைசே ரோதன நல்கீச்
 சந்தன முத்துத் தானந் தக்கியை
 அந்தணர்க் கீந்திட் டருச்சகன் றனக்குத்
 திருத்தகும் வீநாயகத் திருவரு வத்தைத்
 தரித்தவத் தீரத்துடன் றானமாக் கொடுத்து
 நையித் தீகமென நவிறரு மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர்செய் தாலும்
 எண்ணீய கருமம் யாவையு முழப்பர்
 திண்ணிய செருவீற் செயிகப் பெறுவர்
 அரணவென் றன்னனமுன் னர்ச்சனை பண்ணீப்
 புரமொரு மூன்றும் பொடிபட வெரித்தான்
 உருத்தீர வீவனை யுபாசனை பண்ணீ
 விருத்தீரா சுரனை வென்றுகொன் றிட்டான்

அகலீகை யீவன்றா ஃர்ச்சனை பண்ணிப்
 பகர்த்தருங் கணவனைப் பறிவுட னடைந்தாள்
 தண்ணார் மதிமுகத் தாடம யந்தீ
 அன்னா வீவனை ஃர்ச்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவு நளவனைய கடைந்தாள்
 ஜங்காக் கடவுளை ஃர்ச்சனை பண்ணி
 வெங்கத நிருத்தர வேறுக் கவனந்து
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை யடைந்தான்
 பக்ரத னென்னும் பார்த்திவ னீவனை
 மகிதலம் தன்னின் மலர்க்கொடர்ச் சீத்து
 வரந்தீ தன்னை வையகத் தழூத்தான்
 அட்டதே வதைகளு மர்சீத் தீவனை
 அட்டபோ கத்துட னமிர்தமும் பெற்றார்
 உருக்மணி யென்னு மொண்டொடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சீசுபா லன்றான்
 கொண்டுபோ மலவிற் குஞ்சர முகவனை
 வண்டுபாண் மிழுந்றா மலர்க்கொடர்ச் சீத்துத்
 தாரியின் மறித்தவன் றன்னைப்புறங் கண்டு
 யாழுமங் கவனை யீன்புறப் பெற்றோம்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிகமிக மனத்தில் வீணாந்தன பெற்றார்
 இப்புவி தன்னி வெண்ணுதற் கரீதால்
 அப்படி நீவீரு மவனையர்ச் சீத்தால்
 எப்பொருள் வீரும்பீ னப்பொருள் பெறுவீர்
 என்றுகன் • ரெற்ந்தோ னெருத்தீவை யுரைப்ப
 அன்றமுற் றநுமலு மஜுசரு மீவனைப்
 பூசனை புரிந்துகட்ட புலவீலான் மைந்தரை
 நாசனம் பண்ணி நூராதிப் ராகீச்
 சீந்தையீ வீணாந்தவை செகத்தினிற் செயங்கொண்
 டந்தமில் செல்வத் தரசீயல் பெற்றார்
 ஈங்கிது நிற்க வீவ்விர தத்தீயல்
 ஒங்கீப காதைமற் றொன்றுக்கர செய்வாம்
 குஞ்சநான் முகன்றமருங் காசீபன் புணர்ந்த
 வஞ்சக மனத்தான் மாயைதன் வயிற்றிற்
 குருனென் றொருவனும் துகைவரும் தோன்றி
 ஆர்கலி குழ்புவி யனைத்தைய மழித்தே

சீருடைச் சுவர்க்கத் தீருவளங் கெடுத்தும்
 புறந்தரன் முதலீய புலவரை வருத்தியும்
 நிரந்தரந் தீய நெறிநடத் துதலால்
 ஆயிரங் கண்ணனு மமரா முனிவரும்
 நீயிரங் கெமக்கென நெடுங்கரங் கூப்பி
 இரசத் கீரியிறை யீறைவனை வணங்கி
 வரபிகுஞ் குரன் வலிமைக ஞாரக்கதச்
 சுட்டர்விடு பணிமுடிச் குரனை வெல்லக்
 கத்தீர்விடு வழிவேல் கரதலத் தேந்தும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமி னிரென
 அமர்ர் கோனுக் கரன்வீடை கொடுத்துச்
 சமர வேல்வீழித் தையலும் தானுங்
 கூடிய கலவியற் கூடா தூாடலும்
 ஒழிய வானோ ரொருங்குடன் கூழப்
 பாவகன் றன்னைப் பரிவுட னழைத்துச்
 குரன் செய்யுந் துயர மெல்லாம்
 ஊரர வணீந்தோற் குரரயென வுரைப்பக்
 காமனை யெரித்த கடவுளென் றஞ்சிப்
 பாவகன் பயமூலப் பயமூனக் கேதவன்
 உற்றிபுங் கரதலத் துன்னையே தரித்தான்
 நெற்றியீ னயனமு நீயே யாதலீற்
 குற்ற மடாது கூழும் சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் றானுந்
 தானுமச் சபையிற் றரியா தேகி
 எமையா ஞுடைய வுமையா ஞுடனே
 அமையா வின்பத் தமர்ந்தீனீ தீருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்
 ஓள்ளிய மடந்தை ஓதுங்கிநா னுதலும்
 தெள்ளிதிற் பாமனும் தேயுகவக் கண்டே
 அறுமுகப் பீள்ளையை யவன்கையீ வீதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலக்
 சோதி நீண்முடிச் சுட்ரோன் கொண்டந்து
 வாத ராசன் மலர்க்கையீற் கொடுப்ப
 நீதீ யோடு நின்றுகை யேந்தீப்
 போதநீள் வாடுவும் பொறுக்கவொண் னாமற்
 றரும்புனற் கங்கை தன்கையீற் கொடுப்பத்

தரும்புனற் கங்கையுந் தாங்கவொண் ணாமற்
 பொருந்தீரைச் சரவணப் பொகையில் வைப்பத்
 தண்ணார் வதனத் தாமரை யாறுந்
 கண்ணா றிரண்டுங் கரமீ ராறுந்
 தூணெனத் தீரண்ட தோளீ ராறும்
 மாயையி லாதி வான்படை யுங்கொண்
 டறுமுகக் கடவுளங் கவதரீத் தீலூம்
 மறுகிய வும்பா மசிழ்வுடன் கூடி
 அறுமின் கனள்பா லளித்திரென் றனுப்ப
 ஜூங்கவர் முலையுண் டறுமுகன் றானும்
 ஒங்கிய வளர்ச்சீ யுற்றிடு நாளில்
 வீமலனு முழையும் வீடையுகத் தாறு
 தலைமக ளிருந்த சரவணத் தடைந்து
 முருகலர் குழலுமை முலைப்பா லுாட்ட
 இருவரு மின்பா லெடுத்தெடுத் தணைத்துத்
 தேவர்தம் படைக்குச் சேணா பதியெனக்
 காவல்கொண் டீக்கக் கதீர்முடி குட்டி
 அயில்வேன் முதற்பல வாயுதங் கொடுத்துத்
 தீகையெலாஞ் செல்லும் தேருமொன் றதவிப்
 பூதுப் படைகள் புடைவரப் போய்நீ
 ஒதுறு மவுனரை யொறுத்தீடென் றனுப்ப
 இருளைப் பருஞ் மிரவியைப் போலத்
 தகுவரென் றவரைச் சமரீடை முருக்கீக்
 குருகுப் போபெறுங் குன்றமுஞ் குரன்
 மருமழுந் துளைபட வடிவேல் விருத்தே
 யாவரும் வீப்புற விந்திரன் மகளாந்
 தேவகுஞ் சரியைத் தீருமணம் புணர்ந்திட
 டமரர் கோனுக் கமருல களித்துக்
 குமர வேஞாங் குவலயும் விளங்க
 அமரா வதீயீ லமர்ந்தினீ தீருந்தான்
 சமர வேலுடைச் சண்முகன் வழவுகண்
 டமரர் மாத ரணவாரு மயங்கி
 எண்டருங் கற்பீனை யிழுந்தது கண்டே
 அண்ட ரெல்லா மடைவுடன் கூடி
 மாதொரு பாககண வந்தாடி வணங்கி
 மருமலர்க் கடம்பனெம் மாநகர் புகாமல்

அருள்செய் வேண்டும் யம்பிகா பதியென
 இமையவ ரூரைப் பிறையவன் ரானுங்
 துமரனைக் கோபங் கொண்டுமுன் முனியக்
 காவல்கொண் டெம்வினை கட்டறுத் தருஞுஞ்
 சேவலங் கொழுபோன் ரேசம் போகத்
 தீருந்தீழை யுமையா எருந்துய ரெய்தி
 வருந்திமுன் ஸீர்க மங்கையைப் பார்த்து
 மங்கை நீதான் வருந்துத லொழிகுதி
 அங்கையாற் குதெறிந் தாடுவோம் வாவென
 வென்றதுந் தோற்றும் விளம்புவார் யாரெனக்
 குந்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்
 புற்றர வண்ந்த புனிதனைக் காணவங்
 குற்றனன் றிருமா ஹாஸ்வினை வலியாற்
 சக்கிர பாணயைச் சான்றெனக் குறித்து
 மிக்கதோர் குது வீருப்புட னாடச்
 சாயக நேரும் தடநெடுங் கருங்கண்
 நாயகி வெல்ல நாயகன் ரோற்ப
 இன்பவா யீதமுமை யான்வென் ரேனென
 எம்பெரு மானும் யான்வென் ரேனென
 ஒருவர்க் கொருவ ருத்தரம் பேசி
 இருவருஞ் சாட்சீ பீவனைக் கேட்ப
 மாபனை வதைத்த மான்முக நோக்கீக்
 காமனை யெரித்தோன் கட்கடட காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றா ளன்றுந்
 தோற்ற நாயகன் வென்றா ளன்றும்
 ஒன்றிய பொய்க்கரி யுடனங் குறைப்பக்
 கன்றிய மனத்தொடு கவுரியங் குருத்து
 நோக்கீநீ யீருந்தும் நுவன்றிலை யுண்மை
 வாக்கீனீ லொன்றாய் மனத்தீனீ லொன்றாய்
 மைக்கரீ யுரித்தோன் வதன நோக்கீப்
 பொய்க்கரீ யுரைத்த புன்மையீ னாலே
 கனலென வயிற்றிற் கரும்பசீ கனற்ற
 நீலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
 கடகரீ முகத்துக் கடவுள்வீற் றிருக்கும்
 வடதரு நீழுவிற் கிடவெனச் சபீத்தாள்
 முளரிகள் பூத்த முகினிறத் துருப்போய்த்

துவவணி மருமலுந் துணைவிழி பீழந்தே
 ஆண்டரைக் கணத்தீ லாயர்ம் யோசனை
 நீண்டபைப் பாந்த ணெட்டிருட லெபுத்து
 வளர்மருப் பொன்றுடை வள்ளல்வீற் றிருக்குங்
 கீள்ச்சினை யாலின் கீழ்க்கிடந் தனனால்
 தீரீகடக் கரியின் றிருமுகக் கடவுனும்
 வழிப்பு மழியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில்பெறு வடமரத் தீன்கீ ழிருந்தான்
 கம்பமா முகத்துக் கடவுடன் பெருமையை
 அம்புவீ போருக் கறிவீப் போமென
 உம்பரு லகத் தோரெழு கன்னியர்
 தம்பநூ லேணியிற் ராரணீ வந்தே
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழு தேத்தீக்
 கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்தபீன் னாளில்
 ஆர்த்த கலிங்கத் தணியிழை வாங்கீ
 இருபத் தோரிழை யின்புறக் கட்டி
 ஒருபோ துண்டி யுண்டொரு மனமாய்
 வேதத் தாதியும் பூமியீ லெமுத்தும்
 ஆதிவீ நாயகற் கானவை முத்தும்
 மூன்றெழுத் ததனான் மொழிந்த மந்திரமும்
 தேன்றருங் குழலியர் சிந்தையுட் செபீத்தே
 உரைதரு பதினா றபசா ரத்தால்
 வரைமகண் மதலையை வழிபாடாற்றி
 இருபது நாளு மிப்பாடி ஞோற்று
 மற்றைநா களங்கர மாருகன் பீறந்த
 தற்றைநாட் சதயமு மாறாம் பக்கமுஞ்
 செருமத் தினத்தீற் றெளிபுன லாடி
 வாரண முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்
 சீர்பெற மெழுகத் தீருவளைக் கேற்றிக்
 குலவுபொற் கலைகள் கொட்டுவீதா ஸித்து
 மலர்பல தொடுத்தீடு மாலைக ளாற்றிக்
 கொலைபுரி வடிவேற் குகற்குமுன் வருகை
 மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சன மாட்டிப்
 பொற்கலை நன்றாம் பூந்துகில் சாத்தீச்
 சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசீச்
 செருந்தீ சண்பகஞ் செங்கமு நீரொடு

கருந்து மல்லிகை கோங்கொடு பீச்சி
 கருமுகை புன்னை குடுகமழ் பாதீரி
 மருவீரி ஞாழன் மகழிரு வாட்சி
 தாமரை மூல்லை தழையவீழ் கொன்றை
 பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை
 காந்த ளாத்தீ கடம்புசெவ் வந்தீ
 வாய்ந்தநல் லெருக்கு மலர்க்கர வீரம்
 பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி யறுகு
 முத்தலைக் கூவிள முதலீய சாத்தீத்
 தூபதீ பங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே
 அப் மோதக மவலெள் ஞுண்டை
 முப்பழந் தேங்காய் முதிர்மொழிக் கரும்பு
 சீனிதேன் சர்க்கரை செவ்விள நீருடன்
 பானறு நெந்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
 கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் தீருமுன்
 பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
 நோற்பது கண்டு நோலா தீருந்த
 பாப்புர வாகிய பஞ்சா யுதனும்
 யாப்புறு கொங்கையீர் யானுநோற் பேனென
 ஆங்கவன் றனக்கும் வேண்டுவ தளித்துப்
 பாங்கொடிவ் வீரதம் பரிந்துநோற் பீத்தார்
 அண்டர்நா யகனா மைங்கர ஞருளால்
 வீண்டுவும் பண்டுள வேடம் பெற்றே
 உஞ்சைமா நகர்ப்புகுந் துமையொடு வீமலன்
 கஞ்சநாண் மலர்ப்பதங் கைதொழு தீடலும்
 பஞ்சிமென் சீறுடிப் பார்ப்பதீ நெஞ்சின்
 வெஞ்சின மினுந்து வீமலனை நோக்கி
 யானிழுஞ் சாப நீங்கிய தேவனை
 மானெனுங் கண்ணி மணிக்கத வடைப்ப
 இறையவ ஸிதற்குக் காரண மேதென
 மறிகடற் றுயிலு மாயவ ஞுரைப்பான்
 பீறைமருப் பொன்றுடைப் பீள்ளையன் றெனக்குத்
 தந்தருள் புரிந்த தவப்பய ஸிதெனச்
 சீந்ததை மகழிந்து தேவர் தேவனும்
 பூங்கொடி யடைத்த பொற்மாழ் நீங்கச்
 சாங்குமுன் ஞுரைத்த சக்கீர பாணி

இக்கதை சொல்ல வக்கனீ சடையனும்
 மிக்கநல் வீரதம் விருப்புட னோற்றபீன்
 மாதுமை யடைத்த வன்றாழ் நீக்கி
 நாதனை நஜுக்ட நம்பனு நகைத்தான்
 நானோ வந்து நகையா னதுவெனத்
 தேனேர் மொழியா டெளியக் கூறென
 நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்
 உன்மக னோன்பி னுறுதி யறிந்து
 சீந்தை மசிழ்ந்து சிரீத்தேன் யானென
 அந்தமி லரணை யாயிழழ வணங்கிப்
 பொருஞ்கு ரஹவேல் போக்கிய குமரன்
 வரும்பாடி யானும் வருந்தேநாற் பேனென
 இறைவன் கதைசொல் வேந்திழழ நோற்றபீன்
 குறமட மகளைக் குலமணம் புணர்ந்தோன்
 சுடர்வாடி வேலோன் ரொல்வினை தீர்ந்து
 தாதுமை வண்டுமுந் தாமத் தாமகனை
 மாதுமை யாளை வந்துகண் டனுனே
 கண்ணை கண்ணீலாக் கட்செவி யாகெனத்
 தண்ணைரங் குழலுமை சாபமிட் டதுவும்
 அக்குநீ றணியும் அரன்முத லளித்த
 வீக்கின வீநாயகன் வீரதேநாற் றதன்பீன்
 சுடர்க்கதை யேந்துந் துளவ மாலையன்
 விடப்பணி யுருவும் விட்டுமீங் கீயதும்
 பரிவுகோள் கூத்துகடப் பரமனு நோற்றுக்
 கவுரியன் றடைத்த கபாடந் தீறந்ததும்
 வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
 தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்ததும்
 வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
 நாரத முனிவ னவீன்றிடக் கேட்டே
 இந்நிலந் தன்னீ லிவ்வீர தத்தை
 மன்னவன் வச்சீர மாலிமுன் னோற்றுக்
 காயத் தெமுந்த கரும்பீணி தீர்ந்து
 மாயிரும் புவியீன் மன்னனாய் வாழ்ந்து
 தடமுலைத் தீலோத்தமை தனைமணம் புணர்ந்து
 மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
 கடைமுறை வெள்ளியங் கைலையீ னுற்றான்

பரிவாழல் வீரதம் பாரகந் தன்னில்
 வீரகமீழ் நறுந்தார் வீக்கிரமா தீத்தன்
 மறிகடற் புவிபெற வருந்தேநோற் றிருநாள்
 மற்றவன் காதன் மடவர லொருத்தீ
 இற்றிரு மிடையா ஸிலக்கண சுந்தரி
 மெத்தவன் புடனிவ் வீரதநோற் பேனென
 அத்தந் தன்னி லணியிழை செறித்துச்
 சீத்த மசீழுந்து சிலநா னேநாற்றபீன்
 உற்ற நோன்பீ னுறுதீ மறந்து
 கட்டிய வீழையைக் காரிகை யவிழ்த்து
 வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட
 ஆங்கது தழைத்தே யலருந் தளிருமாய்ப்
 பாங்குற வோங்கிப் பட்டவது கண்டு
 வேப்பஞ் சேரியீற் பேராய்ச்சிகை யீருந்த
 யூப்பைல் குழல்சேர் பொற்றொடி யொருத்தீ
 அவ்விய மில்லா எவ்விடந் தன்னிற்
 கொவ்வை யடகு கொய்வாள் குறுகி
 இழையது கீட்ப்பக் கண்டவ ளஞ்சுத்துக்
 குழைதவழ் வரிவீழிக் கோதையைக் கட்டி
 அப்பமோ டடைக்கா யவைபல வைத்துச்
 செப்ப முடனே தீருந்தேழை நோற்றிடக்
 கரிமுகத் தண்ணல் கருணை கூருந்து
 பண்டையீ லீரட்டி பதமவட் கருளக்
 கொண்டுபோ யரசனுங் கோயிலுள் வைத்தான்
 வீக்கிரமா தீத்தன் வீழிதுயைல் கொள்ள
 உக்கிர மான வுடைமணி கட்டித்
 தண்டையுஞ் சிலம்புந் தாளினின் ரொலிப்பக்
 கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்
 மனமிகக் கலங்கு மன்னவன் றன்னிடங்
 கனவினில் வந்து காரண மாக
 லிலக்கண சுந்தரி யீம்மனை யீருக்கிற
 கலக்கம் வந்திருங் கழித்தீரு புறத்தெனத்
 துண்ணென வெழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
 கண்ணுறுக் கண்ட கனவின் காரணம்
 அண்ண லுரைத்திரு யவ்வழி தன்னில்
 ஆனை குதிரை யவைபல முடவுற

மாநகர் கேட்டும் வகையது கண்டு
 இமைப்பொழு தீவளிங் கிருக்கலா காதென
 அயற்கடை யவனு மகற்றிய பீன்னர்
 வணிகன் றனது மனைபுகுந் தீருப்ப
 மணிய முத்தும் வலியகல் லாய்வீட
 அணியிலை தன்னை யவனு மகற்ற
 உழவர் தம் மனையீ லுற்றவ ஸ்ரூப்ப
 வளர்ப்பி ரழிந்து வளம்பல குன்ற
 அயன்மனை யவரு மகற்றிய பீன்னர்க
 குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்
 குயக்கல முடைந்து கொள்ளை போக
 அயற்கடை யவனு மகற்றிய பீன்னர்த்
 தூசுதாய் தாக்குந் தொழிலோர் மனைபுகத்
 தூசுக் கௌல்லாம் துணிந்துவே றாகத்
 தூசுரு மவனைத் தூரஞ் செய்ய
 மாலைக் காரண் வளம்மன புகலும்
 மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
 ஞால மெல்லா நடுங்கவந் துதித்தாய்
 சாலவும் பாவிந் தான்யா ரென்ன
 வெம்மன பிகவு மேவி முனிவுறா
 அம்மனை யவனு மகற்றிய பீன்னர்
 அவ்வை தன்மனை அவள்புகுந் தீருப்ப
 அவ்வை செல்ல அகங்க டோறும்
 கைதனை ரெறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்
 கைகொடு குற்றினர் கண்டோர் பழித்தனர்
 அவ்வை மீண்டுதன் ஏகமதீற் சென்று
 இவ்வகைக் கண்ணிற் யாரென வீணாவக்
 காத்தாண் டுலகு கருணையோ டாண்ட
 மார்த்தாண்ட ராசன் மாமக ளொருத்தீ
 எல்லார்க்கு முத்தா வீலக்கண சுந்தரி
 சொல்லுவிக் கிரம சூரியன் மனையெனச்
 சீர்கெட வீருந்த தெரிவையை நோக்கி
 நீரது கொண்டு நீலமெழு கிழுகெனச்
 சாணி யெருக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்
 சாணிய முழுந்துத் தண்ணீர் வற்றிப்
 பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற

மானோர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
 தானே சென்று சானி யெடுத்துத்
 தண்ணீர் கொணர்ந்து தரைமெழுக் கீட்டு
 மண்ணீய வீட்டின் மணிவீளக் கேற்றிப்
 புத்தக மெடுத்து வாவெனப் புகலப்
 புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்தீநீன் றாட
 மெத்தவுண் யெடுங்கி வீழ்த்தவள் கிடப்பக்
 கொவ்வையங் கனிவாய்க் கோதையை வீலக்கீ
 அவ்வை தானே யகமதிற் சென்று
 புத்தக மெடுத்துப் பொருந்தப் பார்த்து
 வீத்தக நம்பி வீராயக மூர்த்தி
 கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரிய மிதுவென
 உத்தமி யவ்வை யணர்ந்துமுன் நெறிந்து
 தவநூறி பிழைத்த தையலை நோக்கீ
 நுவலரும் வீராயக நோன்புநோற் றிடுகெனக்
 கரத்துமு வேழிழைக் காப்புக் கட்டி
 அப்பமு மவலு மாம்பல பண்டமுஞ்
 செப்பம் தாகத் தீருமுன் கைத்தே
 அவ்வை கதைசொல ஆயிழை கேட்டு
 மத்தகக் களீற்றின் மகாவீர தத்தை
 வீத்தக மாக விளங்கிழை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணைபெற் றதம்பீன்
 சக்கிர வாள கையீத் தோடு
 வீக்கிரமா தீத்தன் வேட்டையீற் சென்று
 தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் வீரும்பி
 எவ்வகை செய்வோ மெனவுள மெலிந்தே
 அவ்வை தன்மனை யங்கவ ரணுக
 எப்துந் தாகமு மிளைப்புங் கண்டு
 செவ்வே யவற்றைத் தீர்க்க வென்னீ
 இலக்கண சுந்தரி யென்பவ டன்னை
 அப்பமு நீரு மரசற் கருளௌனச்
 செப்பீய வன்னை தீருமொழிப் பழையே
 உண்ணீர்க் கரகமு மொருபணி காரமும்
 பண்ணேர் மொழியாள் பார்த்திபற் குதவ
 ஒப்பறு படையு முயர்ப்பட வேந்தனும்
 அப்பசி தீர அருந்தீய பீன்னர்

ஆனை குதிரை யவைகளு முண்டும்
 தானது தொலையாத் தன்மையைக் கண்டே
 இவ்வகை சமைத்தும் யாரென வீனவ
 மவ்வலங் குழலாள் மெளனமாய் நீற்ப
 அவ்வை தான்சென் றரசர்க் குரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பீன் காரணங் காணிது
 குணமுடை யீவஞான் குலமனை யாட்டி
 இலக்கண சுந்தரீ யென்றவ்வை சுறு
 மங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து
 தீங்கணேர் வெள்ளிச் சீவிகையீ னேற்றிக்
 கொண்டுர் புகுந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
 ஒண்டொடி யாரீ லுயர்பத முதலீன்
 சுந்தர நுதலார் சென்றிட பணியச்
 சுந்தரி யீருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே.

நூற்பயன்

பொன்னுமிகும் கல்விமிகும் புத்திரரோ டெப்பொருஞும்
 மன்னு நவமணியும் வந்தனுகும் - உன்னி
 ஒருக்கொம்பீன் யானைமுக வுத்தமனார் நோன்பீன்
 றிருக்கதையைக் கேட்கச் சீறந்து.

பொற்பனைக்கை முக்கட் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலிக்
 கற்பகத்தி நோன்பீன் கதைத்தன்னைச் - சொற்பெருகக்
 கற்றவரு நோற்றவருங் காதலித்துக் கேட்டவரும்
 பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு.

வெள்ளை யெருதேறும் வீர்ச்சடயோன் பெற்றெடுத்த
 பீள்ளையார் நோன்பீன் பெருங்கதையை - உள்ளபடி
 நோற்றார் மிகவாழ்வர் நோவா தருகிருந்து
 கேட்டோர்க்கும் வாராது கேடு.

குலிலார் நோற்கீற் சுத்ரை மிகப்பெறுவார்
 சாலமிகும் வெங்கலியார் தானோற்கீல் - மேலைப்
 பிறப்பொல்லா நல்ல பெருஞ்செல்வ மெய்திச்
 சீறப்பிலே வாழ்வார் சீறந்து.

பிள்ளையார் கதை முற்றுப்பெற்றது.

ஓளவொயார் அருளிய விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மறைப்பூம்
 பாதச் சீலம்பு பலதிசை பாடப்
 பொன்னரை ஞானும் பூந்துகீல் ஆடையும்
 வன்ன மருங்கீல் வள்ளந்தழ கெறிப்பப்
 பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோரும்
 வேழ முகமும் வீளங்குசீந் தூரமும்
 ஜந்து கரமும் அங்குச பாசமும்
 நெஞ்சில் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சவரும் 10
 இரண்டு செவீயும் இலங்குபொன் முடியும்
 தீரண்டமுப் புரிநூல் தீகழூளி மார்பும்
 பொற்புற வீளங்கும் பொருளே கயீலை
 அற்புதன் ஸன்ற கற்பகக் களிரே
 முப்பழும் நுகரும் மூலிக வாகன
 இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள்ள வேண்டித்
 தாயாய் எனக்குத் தானெனமுந் தருளி
 மாயாப் பீறவீ மயக்கம் அறுத்தே
 தீருந்தீய முதலைந் தெமுத்தும் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனீற் புகுந்து 20
 குருவடி வாகீக் குவலயந் தன்னீல்
 தீருவடி வைத்துத் தீற்மிது பொருள்ளன
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளீக்
 கோடா யுத்தால் கொருவீனை கணைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டினன் செவீயில்
 தெவீட்டா ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
 ஜம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணை இனிதெனக் கருளீக்

கருவீகள் ஒடுங்கும் கருத்தீனை அறிவீத்து
 இருவீனை தன்னை அறுத்தீருள் கழிம்து 30
 தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
 ஓன்பது வாயில் ஒருமந் தீரத்தால்
 ஜம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி
 ஆஹா தாரத் தங்குச நீலையும்
 பேறா நீறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
 இடைபீங் கலையீன் எழுத்தறி வீத்துக்
 கடையீற் சமுமுனை கபாடமும் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணீன்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்தீக 40
 குண்டலீ அதனீல் சூழிய அசபை
 வீண்டெழு மந்தீரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்தீன் மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்பும் கருத்தறி வீத்தே
 அமுத நீலையும் ஆதீத்தன் இபக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தீன் ஈரெட்டு நீலையும்
 உடற்சக் கரத்தீன் உறுப்பையும் காட்டி
 சண்முக குலமும் சதுர்முக குக்கமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப் 50
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நீலையும் தெரிசனப் படுத்தி
 கருத்தீனீல் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவீத்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வீனையீன் முதலைக் கலைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே ஏந்தன் சீந்தை தெளிவீத்து
 இருள்வெளி இரண்டிற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத் தழுத்தீஎன் செவீயீல் 60
 எல்லை இல்லா ஆனந்தம் அளித்து

அல்லல் களளந்தே அருள்வழி காட்டி
 சத்தத்தீ னுள்ளே சதாசிவம் காட்டி
 சீத்தத்தீன் உள்ளே சீவலீங்கம் காட்டி
 அணுவுக்கு அணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நீறுத்தீ
 சூழுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் சூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தீன் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தீன் நிலை அறிவீத்து
 தத்துவ நிலையைத் தந்தென ஆண்ட
 வித்தக வீநாயக வீரரகழுல் சரணே.

72

போற்றித் திரு அகவல்

அருள்புரிந்து அருஞும் அரசே போற்றி
 இருவீனை துடடக்கும் இறைவா போற்றி
 மறைமுனி ஒருவன் மாங்கனி கொண்டந்து
 கறைமிடற்று இறைவன் கையில் கொடுப்ப
 வேலனும் நீயும் வீரும்பி முன்நிற்ப
 ஒருநொடி அதனில் உலகெலாம் வலமாய்
 வரும்அவர் தமக்கு வழங்குவோம் யாம்ன
 வீரரவுடன் மயில்மிசை வேலோன் வருமுனர்
 அரணை வலம்வந்து அக்கனி வாங்கீய
 வீரகுள வீக்கின வீநாயக போற்றி
 முன்னடி தெரியா முதல்வனைப் போற்றி
 பீன்னடி தெரியாப் பெருங்கவீப் பெருமான்
 மண்மிசை வைத்துடனை வாவீபில் செல்லக்
 கண்ணீலான் இவன்னைக் கரந்துஅவன் போக
 கரமிசை ஏறிக் காணாது இரங்கீ
 உரை தடுமாறி உள்ளம் கலங்கீக்
 சூசு கணபதி சூசு என்னைக்
 சூசு என்றருள் குன்றே போற்றி
 அப்பணி சடையோன் முப்புரம் ஏரிக்க

இப்புவீ அதனை இரதம் ஆக்கித்
 தீனகரன் மதிதேர்ச் சீல்லி யாகப்
 பொருவரு மறைகளே புரவீ யாகச்
 சங்கைசேர் நான்முகன் சாரதியாகப்
 பங்கயக் கண்ணன் பகழி யாக
 மலை சீலையாக வாசகி நாணா
 நீலைபெற நீற்கும் நெடுந்தேர் தன்னில்
 வீக்கினம் தீர்க்கும் வீநாயக நமவெனச்
 சீக்கென இறைவன் செப்பா தேறலின்
 தச்சறச் சமைத்த தகைமணி நெடுந்தேர்
 அச்சறுத்து அருளும் அரசே போற்றி
 வேதப் பொருளாம் வீமலா போற்றி
 பூதப் படையுடைப் புனீதா போற்றி
 கரமைந்து உடைய களிரே போற்றி
 பரமன் பயந்த பாலா போற்றி
 அகிலம்சங்று அருளும் அம்மை தமக்குத்
 திருமகன் ஆசிப செல்வா போற்றி
 அற்றவர்க்கு அருள்புரி அரசே போற்றி
 கற்றவர் மனத்தீற் காண்பாய் போற்றி
 பாசாங் சூசம்கை பரித்தாய் போற்றி
 தேசார் மணிமுடித் தேவே போற்றி
 எழுநரகு எழுபிறப்பு அறுப்பாய் போற்றி
 எழுமையும் எமக்குதிங்கு இரங்குவாய் போற்றி
 துணைசெறி வக்கீர துண்டா போற்றி
 வளநிக்கர் ஒற்றை மருப்பா போற்றி
 வரமிகும் அரிதிரு மருகா போற்றி
 சுர்தொழும் முருகன் துணைவா போற்றி
 நல்லவர் புகழும் நம்பா போற்றி
 வல்லபைக்கு உரிய மணாளா போற்றி
 கயமுகத்து அவுண்ணைக் காய்ந்தாய் போற்றி
 வயமுக மூலிக வாகனா போற்றி
 ஓங்கா ரத்தனீ உருவே போற்றி
 நீங்காக் கருணை நீமலா போற்றி

துறவர் தமக்குஒரு துணைவா போற்றி
 முறநிகர் தழைசெவீ முதல்வா போற்றி
 துண்டமா மதீபோல் துலங்கீப் கோட்டைக்
 கண்டகம் ஆகக் கைதனீல் பீஷ்த்துப்
 பண்டு பாரதப் பழங்கதை பசம்பொன்
 வீண்டுவீல் வரைந்த வீமலா போற்றி
 போற்றி போற்றிஉன் பொற்பதம் போற்றி

போற்றித் தீரு அகவல் முற்றிற்று.

வருகைக் கோவை

அன்புடைக் கடவுளர்க்கு அதிபதி செயசெய
 ஆபத்து அகற்றும் ஜங்கர செய செய
 இந்துச் சடைமுடி இறைவா செய செய
 உன்னிய முடிக்கும் ஒருவா செய செய
 ஊர்மணை சந்தி உகந்தாய் செய செய
 எம்பெருமானென ஏகனெ செய செய
 ஏழூலகம் தொழ இருப்பாய் செய செய
 ஐயா கணங்கட்டு ஆதி செய செய
 ஒற்றை மருப்பை உடையாய் செய செய
 ஓங்கிய கரிமுகம் உற்றாய் செய செய
 ஒளவியம் இல்லாதவனே செய செய
 அ.கர அணிந்த ஆதீ செய செய
 கண்மூன்று உடையகளிறே செய செய
 குப்போல் மழு ஒன்று ஏந்தீ செய செய
 சங்கரன் தேரச் சறுத்தாய் செய செய
 ஞயமுடை வித்தகநம்பி செய செய
 இடமுடை விக்கிணேகரா செய செய
 இணங்கிய அன்பர்க்கு இனியாய் செய செய
 தத்துவம் உறைதரு சாமீ செய செய
 நன்னெறி வித்தக நம்பி செய செய
 பக்ரதிக்கு இனிய பாலா செய செய

மன்றுள் ஆடி மகனே செய செய
இயக்கரைக்களையும் இறைவா செய செய
அரவக் கிங்கிணி அணிவாய் செய செய
இலக்கக் கொம்பு ஒன்று ஏந்தீ செய செய
வஞ்சனைப் பழவினை மாற்றுவாய் செய செய
அழகிய வேலனுக்கு அண்ணா செய செய
இளமத யானை முகத்தாய்செய செய
இறக்கரி சாடும் இறைவா செய செய
அனந்தல் ஆடும் அரசே செய செய
கரமைந்து உடைய கணபதி செய செய
காமன் பகைவன் காதல் செய செய
கிரியில் பாரதம் தீட்டினாய் செய செய
கீழ்மை ஒழித்துக் கிளர்வாய் செய செய
குண்டப் பண்டிக் குருவே செய செய
கூறிய மும்மதக் கோவே செய செய
கெண்டயம் கண்ணுமை மகனே செய செய
கேதாரப்ரியம் ஆனாய் செய செய
கையில் சக்கரம் உடையாய் செய செய
கொவ்வைக் கனிவாய் மதலாய் செய செய
கோலக் குடநிகர் வயிற்றாய் செய செய
கெளவைப் பழவினை தீர்ப்பாய் செய செய

விநாயகர் கவசம்

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா யகர் காக்க
வாய்த்த சென்னி
அளவுபடா அதிகசவந் தரதேகம தோற்கடர் தாம்
அமர்ந்து காக்க
விளரந் நெற்றியை யென்றும் விளங்கிய காசிபர் காக்க
புருவந் தம்மைத்
தளர்வின்மகோ தரர்காக்க தடவிழிகள் பாலசந்
திரணார் காக்க
கவின்வளரும் அதரங்கச முகங்காக்க தாலங் கணக்
கிரிடர் காக்க
நவில்சிபுகம் கிரிசைகதர் காக்கநனி வாக்கை விநா
யகர்தாம் காக்க
அவிர்நகைதுன் முகர்காக்க அள்ளொழிற்செஞ் செவி பாச
பாணி காக்க
தவிர்தலுறா திளாங்கொடிபோல் வளர்மணிநா சியைச்சிந்
திதார்த்தர் காக்க
காமருபு முகந்தன்னைக் குணேசர்நனி காக்க களம்
கணேசர் காக்க
வாமமுறும் இருதோனும் வயங்குகந்த பூர்வசர்தாம்
மகிழ்ந்து காக்க
ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கினவிநா யகன்காக்க
இதயம் தன்னைத்
தோமகலும் கணநாதர் காக்கஅகட் டினைத்துலங்கே
ரம்பர் காக்க
பக்கமிரண் டையந்தராத ர்காக்கப் பிருட்டத்தைப்
பாவ நீக்கும்
விக்கினிக ரன்காக்க விளங்கிலிங்கம் வியாளபூ
டன்றதாம் காக்க
தக்ககுய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர் காக்க சக
னத்தையல்லல்
உக்ககண பன்காக்க ஊருவைமங் களமூர்த்தி
உவந்து காக்க
தாழ்முழந் தாள் மகாபுத்தி காக்க இரு பதம்ரக
தந்தர் காக்க

வாழகரங்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க முன்கையை
 வணங்குவோர் நோய்
 ஆழ்தரச்செய் ஆசாடு ரகர்காக்க விரல்பதும
 வர்த்தர் காக்க
 கேழ்கிளாரு நகங்கள் விநா யகர்காக்க கிழக்கினிற்புத்
 தீசர் காக்க
 அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்க விக்கின வர்த
 தனர்மேற் கென்னும்
 திக்கதனிற் காக்கவா யுவிற் கசகன்னன் காக்க
 திகழ் உதீசி
 தக்கநிதிபன் காக்க வடகிழக்கி லீசாந்
 தனரே காக்க
 ஏகதந்தர் பகல்முழுதும் காக்க இரவினும் சந்தி
 இரண்டன் மாட்டும்
 ஒகையின்விக் கினகிருது காக்க இராக் கதர்பூத
 முறுவே தாள
 மோகினிபே யிவையாதி யுயிர்த்திறத்தால் வருந்துயரு
 முடிவி ஸாத
 வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்குபுபா சாங்குசர்தாம்
 விரைந்து காக்க
 மதிஞானம் தவம் தான மானமொளி புகழ்குலம்வண்
 சரீர முந்றும்
 பதிவான தனம்தானி யங்கிரகம் மனைவிமைந்தர்
 பயில்நட்ட பாதிக
 கதியாவும் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க காமர்பவுத்
 திரர்முன் னான
 விதியாரும் சுற்றுமெலாம் மழுரேசர் எஞ்ஞான்றும்
 விரும்பிக் காக்க
 வென்றி சீவிதம்கபிலர் காக்க கரி யாதியெலாம்
 விகடர் காக்க
 என்றிவ்வா றிதுதனைமுக் காலமுமோ திடினும்பா
 விடையூறான்றும்
 ஒன்றுறா முனிவர்கா னறிமின்கள் யாரோருவர்
 ஒதி னாலு
 மன்றவாங் கவர்தேகம் பிணியறவச் சிரதேக
 மாகி மன்னும்.

சைவ சித்தாந்த தத்துவ வர்ணக் கீரம்

(அமரர் அ. விஸ்வநாதன் அவர்களின் அறிய சைவ சித்தாந்த ஆக்கப் புதையல்களில் ஒரு வகை மாதிரி.)

பரமசிவனுடைய பராசக்தியாலே குடிலையாகிய மாமாயையிலே நாத தத்துவம் தோன்றும்.

நாதத்திலே விந்து தத்துவம் தோன்றும்.

அந்த விந்துவிலே பிரகாசமிக்க சாதாக்கிய தத்துவம் தோன்றும்.

அந்தச் சாதாக்கியத்திலே விளக்கமாக வரும் ஈசுர தத்துவம் தோன்றும்.

அந்த ஈசுரும் சுத்தவித்தையைத் தோற்றுவிப்பர்.

குடிலை உபாதானமாக இந்தத் தத்துவங்கள் ஜந்துந் தோன்றின ஒழுங்கிலே தத்துவ கர்த்தாக்கள் ஜவரும் தோன்றி இந்தத் தத்துவங்களோடும் பொருந்திநிற்பர்.

பரமசிவமானது பரையினது சொருபமாகிய பேரொளியாயிருக்கும்.

சிவன் ஆன்மாக்களை இரட்சிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளத்திலே ஒரு நினைவெழுந்திருந்த அவதரத்துக்கு இச்சாசக்தி என்று பெயர்.

அதிலேயொரு அறிவு எழுந்திருந்த அவதரத்துக்கு ஞானசக்தி என்று பெயர்.

அந்த ஆன்மாக்களைப் பிரபஞ்ச காரியப்படுத்தும் அவதரத்துக்கு கிரியாசக்தி என்று பெயர்.

விந்து என்றது சுத்தமாயையில் தோன்றப்பட்ட விந்துசக்தியென அறிக.

மோகினி என்றது அசுத்தமாயை என அறிக.

மான் என்றது அவ்வியக்தமாகிய பிரகிருதி மாயை என அறிக.

1. கர்த்தாவும் பிரபஞ்சமும் பொன் ஒன்றாய்ப் பணி பலவானாற்போல இருக்குமென்கின்ற அபேத சித்தாந்தம் (ஒன்றாய்)

2. கர்த்தாவும் பிரபஞ்சமும் இருஞும் ஒளியும் போல் இருக்குமென்கின்ற பேத சித்தாந்தம் (வேறாய்)

3. சொல்லும் பொருஞும் போல் சத்தம் வேறாயும் அர்த்தம் வேறாயும் ஒன்றுமாய் இரண்டுமாய் இருந்தாற்போல,
கர்த்தா பிரபஞ்சமுமாய் அல்லவுமாய் இருப்பான் என்கின்ற பேதாபேத சித்தாந்தம் (உடனாய்)

1. அபேத சித்தாந்தமும் அடாது. ஏனெனில் கர்த்தாவோ என்றால் சித்தாய் இருப்பானோருவன்.

பிரபஞ்சமோ என்றால் சடமாயிருப்பதொன்று.

ஆகையாற் சித்தினிடத்துச் சடம் தோன்றாதது கொண்டே சிவனிடத்துப் பிரபஞ்சம் தோன்றாது என அறிக.

2. பேத சித்தாந்தமும் அடாது. ஏனெனில், இந்தப் பிரபஞ்சம் காரியப் படுமிடத் துக் கர்த்தாவாலே காரியப் படவேண் டுகையால் அப்படி வேறென்று சொல்லவொண்ணாது எனஅறிக.

3. பேதாபேத சித்தாந்தமும் அடாது. ஏனெனில், சித்தாயுள்ள சிவனிடத் துச் சடமாயுள்ள பிரபஞ்சம் தோன்றாதாகையால் ஒன்றென ஒண்ணாதென்றாஞ் சடமாயுள்ள பிரபஞ்சம் சித்தாயுள்ள சிவனாலே காரியப்படவேண்டுகையால் வேறென ஒண்ணாதென்றாஞ் சொன்னதென அறிக.

ஒருமலத்தையுடைய விஞ்ஞானகலராவார் பக்குவரென்றும் அபக்குவர் என்றும் இரண்டு வகைப்பட்டிருப்பார்கள். இதில், பக்குவரானவர்கள் மலபரிபாகத்தின் மிகுதியாலே சிவனுடைய அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுச் சாயுச்சியத்தை அடைவார்களேன அறிக.

அபக்குவர்கள் மலப்பிபாகத்தின் மந்தத்தாலே சிவனுடைய அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றும் அதிகார மலத்தோடுங் கூடியிருப்பர்.

- அவர்களும்
1. அனுசதாசிவரென்றும்
 2. அட்டவித்தேசுரரென்றும்
 3. சத்தகோடி மகாமந்திரேசுரர் என்றும் மூவகைப்பட்டிருப்பார்கள்.

இதில் அனுசதாசிவர் சிவனுடைய அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுச் சாதாக்கிய தத்துவத்திலே இருப்பவர்கள்.

அட்டவித்தேசுரர் சுத்தமாயா கிருத்தியத் துக்கு அதிகாரமாய் மயேசுரதத்துவத்திலிருப்பார்கள்.

சத்தகோடிமகா மந்திரேசுரர்களும் அட்டவித்தேசுரராலே பிரேரிக்கப்பட்டு சுத்தவித்தியா தத்துவத்திலே இருப்பார்கள்.

அட்டவித்தேசுரருக்கும் சத்தகோடி மகாமந்திரேசுரருக்கும் வயிந்தவ சர்வமென அறிக.

வ
சிவமயம்

அமரர்

உயர் சைவத்திறு அருணாசலம் விஸ்வநாதன்
அவர்களின்
வாழ்வியல் வரலாறு

நிலவளம், நீவளம், கலைவளம், கல்விவளம், செல்வவளம், யாவும் ஒருங்கேயமையப்பெற்ற பதி அளவையம்பதியாகும். இப்பதியின் கண்ணே பல்வேறு மூர்த்திகளுக்குமுரிய சைவ ஆலயங்கங்களும், கல்வி வளர்க்கும் செழுங்கலை நியமங்களும் மலிந்து பொலிந்து விளங்குகின்றன. காலந்தோறும் உலகப் புகழ்பெற்ற கலைமேதைகளும், கவிவாணக்களும், கல்விமாணகளும், ஞானிகளும் தோன்றிப் பெருமையைத் தேடித்தந்தனர். இவ்வாறு எல்லாவகையிலும் தன்னிறைவு கொண்ட அளவையம்பதியிலே கார்காத்த சைவ வேளாண் உயர்குடி மரபிலே தோன்றிய அருணாசலம் என்னும் பெரியார் அவ்வூர் பொன்னு என்னும் மங்கை நல்லாளை வதுவை செய்து இனிகே இல்லறும் நடத்தி வந்தார்.

“மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்மகலம் நன்மக்கட் பேறு”

என்ற வள்ளுவன் வாக்குக்கமைய இல்லறவாழ்வின் நல்லறப் பேறாய் முதல் ஒரு பெண் மகளையும் பின் இரு ஆண் குழந்தைகளையும் பெற்றெடுத்தனர். ஆண்களின் முத்தவரே அமரர் விஸ்வநாதன். மற்றையவர் அமரர் சரவணமுத்து.

இவர்தம் இளமைக் காலத்தில் தாயாரை இழந்தமையால் அருணாசலம் என்பவரே தாயாகவும், தந்தையாகவும் விளங்கி, எல்லாவசதிகளையும் வழங்கி, அன்புனும், ஆதரவுடனும் வளர்த்து வந்தார். தந்தை மகற்காற்றும் உதவியினால் அவர்கள் இருவரும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களாய் விளங்கினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

04.03.1917 இல் இவ்வுலகில் அவதரித்த விஸ்வநாதன் விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும் என்பதற்கிணங்க, இளமையிலேயே பஸ்வேறு ஆழ்றங்களின் உறைவிடமாய் விளங்கினார்.

தமது ஆரம்பக் கல்வியை, அளவெட்டி ஞானோதய வித்தியாசாலையிலும், இடைநிலைக் கல்வியை ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியிலும் பயின்றார். இலண்டன் மற்றிக்குலேசன் (Maticulation) பரிசீசயில் தனது பதினெட்டாவது வயதில் சித்திபெற்றார். அக்காலத்தில் அரசாங்கசேவையில் தொழில்வாய்ப்பைப் பெறுவது கடினமான காரியமாகும். அதன் காரணமாகத் தமிழ் ஆசிரியதராதரப் பரிசீச, ஆங்கில ஆசிரியத்துரப் பரிசீச ஆகிய இரண்டிலும் சித்திபெற்று சிறுப்பிட்டி தமிழ்க்கலவன் பாடசாலையில் ஆங்கில ஆசிரியராகத் தனது இருபதாவது வயதில் 05.05.1937 இல் நியமனம் பெற்றார்.

இக்காலகட்டத்திலேயே அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகவும், வதிவிடமாகவும் கொண்ட சீரும் செல்வாக்கும் மிக்கவரான கந்தவனும் - நாகம்மா தம்பதியினரின் மூத்தமகள் இலட்சமி அம்மா என்னும் அழகுறு மங்கை நல்லாளைக் காதல் திருமணம் செய்துகொண்டார். பெண் உதவியற்றிருந்த அவர்தம் குடும்பம் சீரும் சிறப்புமடைந்தது. தாயையிழந்து தவித்த தம் குடும்பத்துக்கு தாயாக வந்து நின்று, தன் தந்தையையும், தம்பியையும் அரவனைத்த தன்துணைவியை என்றும் அவர் போற்றாமல் இருக்கவில்லை.

கருத்தொருமித்த தம்பதியா இருவருக்கும் இல்லறவாழ்வின் இனிய நற்பேராய் எழிலிலுடை மக்கள், எழுவர் தோன்றினர். அவர்களுள் மூத்தமகள் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியை விக்தினேஸ்வரி என்பவர் கைதழியைச் சேர்ந்த கணக்காய்வு அத்தியட்சகர் கந்தையா என்பவரைத் திருமணம் செய்தார். இரண்டாவது மகள் மங்கையர்க்கரசி ஓய்வு பெற்ற கணித ஆசிரியை, சிவநேசன் என்பவரைத் திருமணம் செய்தார். ஆண் மக்களாக சிவராஜசிங்கம் சிவானந்தராசா, சிவஞானசேகரம், சிவதாசன், சிவரூபன் ஆகியோரைப் பெற்றனர்.

அமர் அ. விஸ்வநாதன் அவர்களது கல்விப் பணி வியந்து போற்றுதற்குரியது. சிறுப்பிட்டி தமிழ்க்கலவன் பாடசாலையிலே

முதல் நியமனம் பெற்றுக் கற்பிக்கின்ற காலத்திலே துடிப்புள்ள இளைஞராக விளங்கினார். தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் ஆசிரியர் தராதரப் பத்திரம் பெற்றமையால், ஆங்கிலத்தைத் தமிழ் விளக்கத்தோடு அழகாகக் கற்பித்தமையால் அனைவராலும் போற்றப்பட்டார். இவரிடம் இவ்விரு ஆசிரியத்தராதரப் பத்திரங்கள் மாத்திரமன்றி 1947ஆம் ஆண்டில் உடற்கல்வி ஆசிரியர் தராதரப்பத்திரமும், கர்நாடக சங்கீதப் பரீட்சையில் 71 புள்ளிகளைப் பெற்ற தராதரப் பத்திரமும் பெற்றிருந்தார்.

05.05.1937 - 22.10.1949 வரை சிறுப்பிடியில் கற்பித்த பின் அப்போது அளவெட்டி ஆங்கில வித்தியாசாலை என விளங்கிய அருணோதயக் கல்லூரியில் 23.01.1947இல் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். இங்கு கற்பிக்கின்ற காலத்திலேதான் அவர் மகரகம ஆங்கில பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராகப் பயிற்சி பெற்று வெளியேறினார் அதன்பின் இலண்டன் பல்கலைக்கழகக் கலைமாணி B.A (Lond) பட்டம் பெற்றார். அருணோதயாவைப் புகழ்பெறச் செய்வதற்குப் பகுதித் தலைவராய், உபஅதிபராய், அதிபராய் விளங்கி அயராது உழைத்தமை என்றும் நினைவு கூரத்தக்கவையே.

சங்கீதம், உடற்கல்வி, சமயம், தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி, கணிதம் ஆகிய துறைகளிலே பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தமை இவருடைய ஆசிரிய வாண்மையின் சிறப்புக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாகும். இவருடைய மொழியாற்றல் வியந்து போற்றுதற்குரியது. ஆங்கிலத்தில் சில கட்டுரைகள் எழுதியதோடு அரசினர் வழங்கிய சில ஆங்கில நூல்களைத் தமிழ்மொழி ஆக்கம் செய்து வழங்கி உள்ளார். க.பொ.த (சா/த) பரீட்சையின் தமிழ்மொழிப் பாடத்தின் பரீட்சகராகவும் விளங்கினார். வடமாகாண ஆங்கில ஆசிரியர் சங்கத்தின் பொருளாளராய், செயலாளராய், தலைவராய் விளங்கிச் சிறப்புடன் சேவையாற்றினார்.

சைவசமயத் தீட்சைபெற்று சைவாசார சீலராய் ஆண்மீகத்தில் ஆழ்ந்த பற்றுடையவராய், திருமுறைகள், புராணங்கள் ஆகியவற்றில் தேர்ந்த புலமையாளராய் விளங்கினார். சைவசிந்தாந்த நூல்கள் யாவுற்றையும் குருசீடுமுறையில் ஏழாலைச் சைவப் பெரியார்கள் மு. ஞானப்பிரகாசம், கலாநிதி மு. கந்தையா என்பவர்களிடம்

ஜூயம்திரிபறக் கற்று, ஆழந்த புலமை பெற்று விளங்கினார். இதன் காரணமாக அந்தணப் பெரியோர்கள் இவரிடம் தமது ஜூயங்களைக் கூறி, விளங்கம் பெற்றதுடன் பெரு மதிப்புங் கொண்டிருந்தனர். இறை தொண்டிலேயே இணையிலா இன்பங்கண்ட அமர்ர் அ.விஸ்வநாதன் அவர்கள், தமது குலதெய்வமாகிய அருள்மிகு கும்பளாவளை ஆலயத்தின் தர்மகாத்தாக்கள் சபையின் ஆரம்பகாலத் தலைவராய் விளங்கிய புகழ்பூத்த சைவப்பெரியார் செ. மயில்வாகனம் அவர்களுடன் இணைந்து, செயலாளராகவும், பொருளாளராகவும் பண்ணெடுங்காலம் பணியாற்றினார். கேணிக்கரை வைரவர் ஆலயத்தின் வாழ்நாள் நிர்வாகியாக விளங்கி, மற்றையோர்க்கும் வழிகாட்டி வந்தார். தனது தள்ளாத வயதில் நெற்றிமுதல் மேனியொங்கும் சுந்தரத் திருநீற்றின் ஒளி விளங்க மார்பிலே உத்திராட்ச மாலை அசைந்தாடி, தூய வெண்ணிற ஆடைதலங்க, கையிலே கலையழகு மினிர்கோலின் துணையுடன் மெல்ல மெல்லச் செல்லும் காட்சி அப்பர் சுவாமிகளையே நினைவு கூரச் செய்யும்.

இவர் ஒரு சிறந்த பெளராணிகராக கெளரவிக்கப்பட்டவர். காலந்தோறும் கும்பளாவளை விநாயகர் ஆலயத்தில் பூராணபடனம் நடாத்தி வந்தார். கந்தபூராணம், திருவிளையாடற் பூராணம், திருவாதவூரடிகள் பூராணம் ஆகியவற்றை இசையுடன் பாடுவதுடன் அவற்றுக்கு விரிவான சிறந்த விளங்கவுரை கூறுவதிலும் வல்லவராய் விளங்கினார். தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் திருக்கேதீசரம் தேவஸ்தானம் ஆகியவற்றிலும் பூராணபடனம் செய்து வந்தார். தனது இறைபத்தியின் உச்சமாக தென்னிந்தியத் திருத்தல யாத்திரயின்போது காசிவரையும் சென்று வந்தார்.

அமர் விஸ்வநாதன் அவர்களின் கல்விப் பணி, சமயப்பணி என்பவற்றுக்கு இணையாகவே அவருடைய சமூகப்பணிகளும் உயர்ந்து நின்றன. ஒரு கல்விமானின், சமயப்பற்றாளரின் பொதுப்பணிகள் அப்பழக்கற்றவையாகவே எப்போதும் காணப்படும். அளவெட்டி ப.நோ.கூ. சங்கத்தின் ஆரம்பகாலத் தலைவராய் விளங்கி, அதற்கெனப் பல கட்டங்களை நிறுவி, இன்றைய நிலைக்கு உயர்த்தியவர் என்பதில் இருவேறு கருத்துகளுக்கிடமில்லை. தான் சரியென எண்ணிச் செயலாற்றும்போது முரண்பட்ட கருத்துக்கள் வெளிப்படின் பதவியை விட்டுவிலகுவதே அவர் இயல்பாகும்.

அளவெட்டி மகாஜனசபை சனசமூகநிலையம் என்பவற்றின் ஆரம்பகால நிர்வாகிகளுள் ஒருவராய் விளங்கிப் பெரும்பணி ஆற்றினார். அளவெட்டி சிவாய ஸீ சுப்பிரமுணிய சுவாமிகள் ஆச்சிரமப் பணியாளர்களில் ஒருவராய் விளங்கிப் பெரும்பணி ஆற்றினார். சின்னப்பு தம்பதியினர் அறக்கொடை நிதியத்தின் பொறுப்பதிகாரியாக விளங்கி அளவெட்டியூப் பாடசாலைகளின் அபிவிருத்திக்கு, நிதிவழங்கியும் பாடசாலைகளில் முதன்மைபெறும் முதல் மூன்று மாணவர்க்குப் புலமைப்பரிசில் வழங்கியும் வருடாந்தம் சித்திரைப் புதுவருடத்தன்று வறுமைக்கோட்டின் கீழ் வாழ் மக்களுக்குப் பொருளும் பணமும் அளித்தும் பெரும்சேவை செய்தார் என்பதையும் மறக்கமுடியாது.

அமரர் விஸ்வநாதன் அவர்கள் ஆண்மீக வாழ்வில் மேலோங்கி நின்றுமைக்கு, அவரது சைவசித்தாந்த அறிவு மட்டுமன்றி, யோகர் சுவாமிகள், குண்டயிந் சுவாமிகள் போன்ற சித்தர்களின் தரிசனமும், ஆசீர்வாதமும் இருந்தமையும் முக்கிய காரணிகளாகும்.

மும் மொழி¹ கைவந்த முதுபெரும் கல் விமானாய் எல்லோர்க்கும் இனிய நல்லாசானாய், அதிபராய், சிவனெறியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞான சிந்தையராய், புகழ்பூத்த பெளராணிகராய் ஆரவும் நிறை பொதுப்பணியாளராய் விளங்கிய அமரர் விஸ்வநாதன் அவர்கள் எந்தவித நோய் நொடிகளுமின்றி, “நம்கடம்பணைப் பெற்றவள் பங்கினன்” என்ற தேவாரத்தைப் பாடிப் பாடியே சிவஞானசிந்தையராய்த் தன் பொய்யுடலை நீத்து 15.10.2008 அபரபக்கப் பிரதமைத் திதியில் இறைவனின் இன்மலர்ப்பாதங்களைச் சென்றடைந்ததார்.

¹ வையத் து வாழ் வங்கு வாழ் ந்து, வானுயையும் தெய்வமாகவிட்ட அவரது ஆன்மா சாந்திபெற இறைவனைப் பிராத்திப்போமாக.

“இருந்தாலும் மறைந்தாலும் பேர்துலங்க வேண்டும் இவர்போல யாரென்று ஊர்சொல்லவேண்டும்”

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

பேரன் பெருந்துயருதைக்கல்

கற்றவர் விழுங்கும் கருத்தினைக்
 கூறும் என் தாத்தாவே!
 மற்றவர் மதிக்கும் மாண்பினைக்
 கொண்ட என் தாத்தாவே!
 உற்றவர் அயலார் யாவருக்கும்
 உறுதுணையான தாத்தாவே!
 நற்றவப்பயனும் நண்ணியதென்றே
 நானிலம் விட்டகண்றீர்.

காணும் பொழுதெல்லாம் இனிக்கும்
 கற்கண்டாய் பேசிடுவீர்
 பேணும் நுற்புத்தி பொருந்துவன
 பொறுமையுடன் கூறிடுவீர்
 நானும் நன்றாகக் கற்றிடவே
 நானும் உள்ளாம் மகிழ்ந்திடுவீர்.
 வானும் சிறக்க என்றோ
 வானவரும் அழைத்தனரோ!

தம்பி திரு தம்பி திரு என்றழைத்தே
 தயவுடனே அழைத்திடுவீர்!
 நம்புகின்றேன் நானும் உன்னை
 என் அருமைப் பேரன் என்றே!
 தும்பிமுகன் அருள் வேண்டி நித்தம்
 துதித்திடுவீர் எனக்காக!
 வெம்பி அழுகிறேன் தாத்தாவே
 என் வேதனை யார்க்குரைப்பேன்!

எத்தனை கோயில் எத்தனை சங்கம்
 எத்திலுமே உங்கள் பங்குண்டு
 அத்தனை தொண்டுகள் அனைவரும் வியக்க
 ஆற்றியே நின்றீர் தாத்தாவே!

இத்தனை செயல்கள் ஆற்றியும் இறைவன்
 இன்னுமேன் வாழ்ந்திட மறுத்தனனோ!
 வித்தகன் அவன் செயல் யாரறிவார் இந்த
 மேதினி தானும் பொறுத்திடுமோ!

எந்தநாளும் என்னை அழைத்தே
 இயம்பிடும் வார்த்ததைகளில்
 தந்தை வாழ்த்துவதை நான் மறவேன்
 தம்பி திரு, நீ ஒரு, கணக்கன் என்றே
 அந்த ஆசியென்றும் நிலைத்திடவே
 இறைவன் அருளை வேண்டுகிறேன்
 உந்தன் இழப்பு உயிரை உறுத்தும் தாத்தாவே
 உங்கள் ஆத்மா இறைபதமடைய இறைஞ்சுக்கிறேன்.

என்றும் உங்கள் நினைவுடன்
 உங்கள் பேரன்புக்குரிய பேரன்
சி. திருவானந்தன்.

காலை

மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில் MAVIDDAPURAM KANTHASWAMY TEMPLE

மஹாராஜாஸி

ச. நு. மன்றஞாதாங் குருக்கள்
உத்தை சுத்தா - ரிதுமாதா.
மாவையாதீஸ்,
மாவிட்டபுரம்,
தெல்லிப்பகு.

T.P: 021 222 5799

Maharajasi:
S.D. Shanmuganatha Kurukkal
Governing Authority & Chief High priest
Mayai Aadheenam.
Maavidappuram, Sri Lanka.
TELLIPPALAI 25/10/08

பிராஂத்தனை

அளவெட்டியூர் உயர்த்திரு விஸ்வநாத ஆசிரியரை அறியாதவர் எவருமில்லை. மாவையாலயத்தில் கந்தபுராண படிப்பில் இணைந்து பயன் சொல்லும் அறிஞராவார். கல்வித்துறையில் சிறந்த ஆராய்ச்சியாளராகவும், சங்க இலக்கியம், திருக்குறள், கம்ப ராமாயணம், பராகம் போன்ற நூற்கணோடு கலந்துறவாடி மனித சமூகத்திற்கு அவற்றின் சாராம்சங்களை வெகு நேர்த்தியாகக் கூறி மகிழ்பவர். சமயத்துறையில் புகழ்பெற்ற பேரறிஞர். பண்ணிரு திருமுறைகளையும், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார் முதலான மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களையும் நனுஷ்கிக் கற்றறிந்ததனால் எவரோடும் துணிந்து சைவசமயத்தின் ஆழந்த தத்துவங்களை எடுத்துரைக்கும் விவேகி. கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், கந்தரனுபுதி, திருவாசகம் முதலான அருட்பாக்களை மாணவ சமூதாயத்திற்கு தானும் ஒதி அவர்களையும் ஒதுப்பண்ணி ஓர் சமய அபிவிருத்திக்கு உறுதுணை புரிந்தவர். ஏராளமான சிற்பசாஸ்த்திர நூல்களையும், ஆகமசாஸ்த்திர நூல்களையும் தனது வயோதிபக் காலத்தில் தருவித்து அதனுடன்கிய கருவுலங்களை ஆராய்ந்து என்னோடும் தர்க்க ரீதியாக பெரியதோர் ஞானபூசையை மேற்கொண்டவர்.

மூர்த்திதல தீர்த்த யாத்திரைகளைத் தப்பவிடாது அனுகி, சீராகவே அவற்றை மேற்கொண்ட சத்தியவான். தீர்த்தஸ்நானம் செய்ய வேண்டுமாயின் நாம்தான் அந்நிலைகளை நோக்கி யாத்திரை செய்யவேண்டும். தீர்த்த ஸ்தலங்கள் எவரையும் நோக்கி அனுக

மாட்டா. அந்தகைய யாத்திரதான் செம்மைச் சிவதர்மங்கள். எனவே தாமசாசன கைங்கர்யங்கள்தான் எவரையும் சிவகதியடையச் செய்யும் என்ற அசைக்கமுடியாத கருத்தினைக் கொண்டவர்தான் விஸ்வாமித்திர ரிஷி சாயலைக் கொண்ட ஆசிரியர் விஸ்வநாதன் ஆவார்.

சீரிய சிந்தனைகளால் சாலப் பொலிந்து விளங்கிய உடலொடு நடமாடிய இப் பெருந் தொண்டன் சிவகதியடைந்துவிட்டதும் ஓர் தவச்செயலே. இறப்பைப்பற்றியே கவலை கொள்ளாத இச் செம்மல் அதுதான். இப்பூவுலகில் நடைபெறும் உண்மையானதோர் நிகழ்வு எனக் கூறியவரது புனித ஆண்மா நிதய சாந்தியை அடைந்து சிவபரிபூரணம் எய்துமாறு நாமும் மாவைக்கந்தனிடம் இரந்து பிரார்த்திக்கின்றோம். அருமையான புத்திரச் செல்வங்களை தகுதியாக வளர்த்து மகிழ்ந்த இப் புனித புண்ணியவான் தனது தொண்டுகளை அவர்கள் முறையாக நடப்பிப்பர் என்ற முன்றிலையுடன் ஆழ்ந்த உறக்கத்தோடு சிவகதியடைந்ததும் ஓர் மகத்தான் நிகழ்வே.

இதுதான் விதி.

சாந்தி அஸ்து

மாஹாராஜாங்கீ சு.து. ஷண்முகநாதக்ஞருக்கள்.

ஆதீனகர்த்தா - பிரதமகுரு

கந்தசவாமி கோயில்

மாவையாதீனம்

தெல்லிப்பளை.

**அளவெழு கும்பழாவளை சைவத்துமறிப்
பேராளான் அமரர் திரு. வீஸ்வநாதன் ஆசிரியர்
அவர்களின் சாந்திப் பிரார்த்தனையுறை**

**“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”**

எமது அளவெட்டிக் கிராமத்து முதுபெரும் தமிழாசான், சைவசமய சித்தாந்தத் தத்துவஞானி, பெளராணிகர், பேராசான் திரு.விஸ்வநாதன் ஆசிரியர் அவர்கள் அமரத்துவம் அடைந்து விட்டார் எனும் செய்தி எம்மையெல்லாம் மிகுந்த துயரில் ஆழ்த்தி விட்டது.

அதிகாலை வேளையில் கும்பழாவளை விநாயகர் ஆலய மணி ஒலித்ததும் வேட்டிசால்வை, திருநீற்றுப்பூச்சு, உருத்திராட்ச மாலையுடன் ஆலயத்திற்குத் தவறாது வந்து எம் பெருமானைத் தினமும் தரிசித்துச் செல்லும் ஓர் நல்ல அடியவரை ஆலய சமூகம் இழந்து விட்டது. அளவெட்டிக் கிராமம், இலங்கைத்தீவு மட்டுமல்ல இவ்வுலகம் முழுவதும் பரந்திருக்கின்ற நல்ல அறிஞர்கள் பலரை உருவாக்கிய ஒரு நல்லாசானை அளவெட்டிக் கிராமம் இழந்துவிட்டது. அறிவுரைகள் கூறி அழகாகக் குடும்பத்தை வழிநடத்தி வந்த ஒரு குடும்பத் தலைவரை அவரது குடும்பத்தினர் இழந்து தவிக்கின்றனர்.

அளவெட்டிக் கிராமத்து முதுபெரும் கல்வியதிகாரி அமரர் சிவபீ. சதாசிவஜயர் அவர்களின் சீடராகிய அன்னார் இறுதிவரை சிவபூஜை செய்து சைவப் பண்பாட்டைக் கைக்கொண்டு வந்த ஓர் பெருந்தகை. அவரிடம் தம் சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ள அறிஞர்கள் பலரும் எந்நேரமும் தேடி வந்து கொண்டேயிருப்பர். இத்தகைய இனிய பண்புகள் கொண்ட ஆசிரியர், தாம் கைக்கொண்டு வந்த புராணபடன் மரபு, சைவசமய விழுமியங்கள்

அளவெட்டிக் கிராமத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கச் செய்தலே நாம் அவருக்குச் செய்கின்ற ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனையாக அமையும்.

அன்னாரின் பிரிவினால் துயரில் மூழ்கியிருக்கும் அவரது குடும்பத் தினருடன் நாழும் சேர்ந்து அமர்ரது ஆத்மா கும்பழாவளையான் பாதத்தில் பேராணந்தப் பெருவாழுவு பெறப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

சிவஸ்ரீ. கு. சுரியபிரபாகரக்குருக்கள்.

பிரதமகுரு,
சென்பக விநாயகர் ஆலயம்,
சிங்கப்பூர்.

கும்பிழாவளைப் பிள்ளையார் கோவில்,
அளவெட்டி.

இரங்கல் செய்தி

“தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அ.திலார்
தோன்றலில் தோன்றாமை நன்று”

என்னும் பொய்யாமொழிப் புலவரின் குறஞக்கமைய சீரும் சிறப்பும் பெற்ற அளவையம்பதியில் கும்பழாவளை என்பதியில் கோவில் கொண்டிருக்கும் சந்திரசேகரப் பிள்ளையாரையும், கேணிக்கரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் வீரபத்திரக் கடவுளையும் தனது குலதெய்வமாகக் கொண்ட திரு. விஸ்வநாதன் அவர்களையும் அவர் தம் குடும்பத்தையும் இற்றைக்கு இரபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்தெ நன்கு அறிந்தவன். இவர் எனது குடும்ப நண்பனும் உடன்பிறவா சகோதரனும் ஆவார். உயர்ந்த தோற்றும், நெற்றியில் வீழுதி, கழுத்தில் உருத்திராக்கம், பேச்சு மற்றவர்களுடன் பழகும் தன்மை, கல்வி அறிவு, மொழி அறிவு மட்டும் இல்லாமல் சைவமசமயம், அவருக்குள் சிறப்பில் அவரின் சமஸ்கிருத அறிவு சைவசித்தாந்த விழாக்கள், புராணபடலத்திற்கு உரைசெல்லும் தன்மை போன்ற சைவசித்தாந்த இன்னும் என் கண்முன்னே நிற்கின்றது. இவர் இறைபதம் எய்தினார் என்ற செய்தி அறிந்து ஒரு கணம் என்னை மறந்து செல்வ விநாயகரை வணங்கி அவரின் ஆத்மசாந்திக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றேன். பிறப்பு உண்டேல் இறப்பு உண்டு என்ற நியதிக்கு அமைய அவர் தனது வாழ்க்கையில் தொழல், சமயத்தொண்டு, சமூகத்தொண்டு என்பவற்றை மிகவும் ஆழமாக மனதில் கொண்டு வாழ்ந்த ஒழுக்கசீலர்.

அன்னாரது மறைவு எனக்கு மட்டுமல்ல அவரது குடும்பதாருக்கும், சமூகத்திற்கும் ஓர் பாரிய இழப்புத்தான் இயற்கையின் நியதியை எவராலும் மாற்ற இயலாது என்பதனை மனதில் கொண்டு எனது அனுதாபச்செய்தியை அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கு தெரிவித்து அன்னாரது ஆன்மா ஸ்ரீபாலசெல்வ விநாயகர் பெருமானது பாதாரவிந்தங்கள் சித்தரிக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

ஸிரம்மஸ்தி பா. சண்முகரத்தினசர்மா

கப்பித்தாவத்தை ஸ்ரீ பால செல்வ விநாயகர் ஆலய பிரதமகுரு

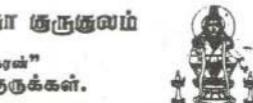

காயந்தீடும் தார்மசாஸ்தா சூருஞவம்

அதீர்,

“ ஸ்வாகமலான பாக்காக்கு”
சிவபீர் தா.மகாதேவக்குருக்கள்.

T.MAHADEVAKURUKKAL,
DHARMASASTA KURUKULAM,
INUVIL, CHUNNAKAM.
T.P: 021 222 2660.

ஸ்ரீ கண்ணகாபரமேஷ்வர தேவாயவம்,
கிழுவீல்,
கண்ணகம்.

அளவெட்டி கும்பளாவளைப் பிள்ளையாரிடம் நிறைபக்தி கொண்ட ஆசிரியர் அருணாசலம் விஸ்வநாதர் மறைந்த செய்தி கேட்டுத் திகைப்புற்றேன். சம்ல்கிருதஞானம் நிரம்ப இருந்த அறிஞர் அவர். என்னுடைய சிறுவயதுமுதலே அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு இருந்தது. சுன்னாகம் சதாசிவப் பிராசீன பாடசாலையில் என்னுடைய பத்தாவது வயதில் நான் பிரம்மழீ சீதாராம சாஸ்திரிகளிடம் வேத அப்யாசம் செய்தபொழுது அவர் முகாந்திரம் பிரம்மழீ தி. சதாசிவ ஜ்யா அவர்களிடம் சம்ல்கிருதக் கல்வி பயின்றுகொண்டிருந்தார். அந்தணப் பெருமக்களிடம் நிறைந்த பக்திகொண்ட அவர் அடிக்கடி சொல்லும் எல்லோகம்

✓ “தைவாதீனம் ஜகத்சர்வம் மந்த்ராதீனம் து தைவதம் மந்த்ரம் ப்ராம்மணாதீனம் ப்ராம்மணோ மம தேவதா” என்பதாகும்.

இதன்பொருள், “இந்த உலகம் தேவனுக்குள் அடக்கம். தேவன் மந்திரத்துள் அடக்கம். மந்திரம் பிராமணருக்குள் அடக்கம். ஆகவே பிராமணர்கள் வணக்கத்துக்குரியவர்கள்”.

சம்ல்கிருதஞானம், சித்தாந்தம், கிரியாஞானம், சைவசமய தாத்பர்யங்கள் எல்லாம் சிறப்பாகக் கற்றுணர்ந்த அவர் சிறந்த சமய வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தார்.

இன்று அவர் நம்மிடையே இல்லாவிட்டாலும் அவர் நினைவு நம்மைவிட்டகலாது. அவர் பிரிவால் துயருறும் அவரது குடும்பத்தவருக்கு ஆறுதல் கூறுகின்றேன்.

சிவபீர் தா. மகாதேவக் குருக்கள்.

நல்லை திருதூங்காசம்பந்தர் ஆத்மம்

எந்தாக: ஸ்ரீவர்தூங்காசம்பந்தர் தேவான் தூங்காசம்பந்தர் மாண்பும் எந்தாக: குமுடா எந்தாக: ஆத்மதாங்க

தூங்காக: ஸ்ரீவர்தூங்காசம்பந்தர் தேவான் தூங்காசம்பந்தர் மாண்பும் எந்தாக: குமுடா எந்தாக:

தொகையிடம்: ०.१२.२२.१५.७०

தாங்கள், மாண்புமாகவே,
இன்னொன்று.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சேமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பறமாசார்ய ஸ்வாமிகள்ன் அனுதாபச் செய்த

அன்புள்ளவர்களுக்கு:-

ஆசிரியர் விஸ்வநாதன் அவர்களின் மறைவு அனைவருக்கும் வேதனையைத் தந்தது. சீரான உடை நேரான பார்வை திட்டமிட்ட வாழ்க்கை முறை அனைவரோடும் அன்பாக பழகும் சுபாவம் எடுத்த விடயத்தை செவ்வனை ஆற்றியும் செயல்த்திறன் சமய நெறிகளின் இறுக்கமான பற்று ஆசார ஒழுக்கங்களை முறையாக பின்பற்றி வாழுகின்ற முறைமை நெறிப்படுத்திய பெருமைக் குரியவர் ஆசிரியராக அதிபராக குடும்பத்திற்கு நல்ல தலைவனாக, அயலவர்களுக்கு நல்ல நண்பனாகவும். எல்லோரோடும் இனிமையாக பழகும் சுபாவத்தை கொண்ட விஸ்வநாதன் அவர்களுடைய மறைவு எங்களுக்கும் வேதனையைத் தந்தது. புராண படலங்களில் ஈடுபாடு வாசிக்கவும் விரித்துச் சொல்லவும் நிறைவான ஆற்றலை கொண்டுள்ளார். மேலும் சில சமூக, சமய பணிகளில் இணைந்து நற்பணியாற்றிய பெருமைக்குரியவர், இவருடைய மறைவினால் துயரடையும் குடும்பத்தை துயரத்தில், இருந்து மீளவும் விஸ்வநாதன் ஆசிரியரின் ஆத்மா சாந்தியடைவும் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

ஸ்ரீலக்ஷ்மி. ஸ்வாமிகள்.

அளவெட்டி பெற்றெடுத்த பெருமகன்

சமூஹனித் திருநாட்டில் ஞானபூமியாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு திகழ்கிறது. பக்தர்கள், ஞானிகள், அறிஞர்கள், கலைஞர்கள் எனப் பலரைத் தந்த பெருமைக்குரிய பிரதேசமாகிய யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் சைவமும், கலையும் தமிழும் செழித்தோங்கும் கிராமமாக அளவெட்டி மிளிகிறது. “தோன்றில் புகழொடு தோன்றுக” என்பார்கள். அதற்கு அமைவாக அளவெட்டி பெற்றெடுத்த பெருமகன் எனப் போற்றக்கூடிய வகையில் 1917 ம் ஆண்டு பங்குனித்திங்கள் நான்காம் நாள் சைவப் பெரியார் திரு. அ. விசுவநாதன் அவர்கள் அளவெட்டியில் வாழ்ந்த அருணாசலம் தம்பதிகளுக்குப் புத்திரராக பிறந்தார்.

அவர் கல்வியில் சிறந்து விளங்கியதுடன் கற்க வேண்டியவை யாவற்றையும் பயின்று ஆங்கில மொழியிலே பட்டதாரிப் பட்டத்தைப் பெற்று ஆசிரியராகப் பணி புரியத் தொடங்கினார். தமிழ், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் ஆகிய மூம் மொழிகளிலும் “வித்தகர்” எனப் போற்றப்பட்டார். அமரர் விசுவநாதன் அவர்கள் ஆரம்ப காலத்தில் கொழும்பிலே தனது ஆசிரியப் பணியை முடித்து தனது சொந்த மண்ணில் சேவையாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரியிலே ஆசிரியப் பணியைத் தொடர்ந்து ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் சிறந்த பணியைஆற்றி எண்ணிலைங்கா மாணவர்களை சிறந்த கல்வி மான்களாக உருவாக்கினார் என்று கூறின் மிகையாகாது.

உயர்ந்த தோற்றமும், கம்பீரமான நடையும், நெற்றியிலே விழுதிப் பூச்சும் சந்தனப் பொட்டும் வெள்ளை நிற வேட்டியும் நாஷனலும், தோளிலே உத்தரீயம் முடித்த சால்வையும் அணிந்து கம்பீரமாக தோற்றுமளித்தவர். இவருடைய பாடசாலைக் காலங்களில் மாணவர்களின் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றில் கூடிய அக்கறை காட்டினார். இவர் அசிரியப் பணியோடு மட்டும் அல்லாமல் சமூக சமயப் பணிகளிலும் ஈடுபாடும் அக்கறையும் உடையவராக இருந்தமை மெச்சத்தக்க அம்சமாகும்.

1948 ம் ஆண்டு கும்பழாவளை விநாயகர் ஆலயத்தின் தர்மகத்தா சபையின் ஆரம்ப செயலாளராகவும், பொருளாளராகவும் இருந்து ஆலயத்துக்கு ஆற்றிய பணிகள் அளப்பியது. பூகழ்பூத்த பெளராணிகராய் இருந்து கோவில் நிர்வாகத்தை திறம்பட நடத்த உதவியதோடு திருப்பணி வேலைகளையும் முன்னின்று நடத்த அரும்பாடு பட்டதோடு புராண படனம், பாடல்களுக்குப் பயன் கூறல், பஜனைகள் நடத்துதல், திருவாசகம் முற்றோதுதல் ஆகிய பணிகளிலும் சலியாது உழைத்தவர். அளவெட்டிக் கிராமத்தில் பொது நல நோக்கத்துடன் அளவெட்டி ப.நோ. கூட்டுறவுச் சங்க ஆரம்பகாலத் தலைவராகவும் மக்கள் சேவையே மகேசரன்சேவை என்ற முதுமொழிக்கமைய சிறந்த பல திட்டங்களை வகுத்து நடைமுறைப்படுத்தி செயலாற்றினார். அளவெட்டி மகாஜன சபை, சனசமூக நிலையம் ஆகியவற்றின் ஆரம்பகால நிர்வாகிகளில் ஒருவராய் இருந்து பெரும்பணி ஆற்றிய பெருமை அமரர் அவர்களையே சாரும். சிவாய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் ஆச்சிரமத்தில் பணியாளராக இருந்து பெரும்பணி ஆற்றியதோடு தனது கிராமத்திலும் அயல் கிராமங்களிலும் உள்ள ஆலயங்களில் திருமுறைகள் ஒதுவதில் திறமை சார்ந்த பெருந்தகையாக விளங்கினார்.

எல்லாவற்றிக்கும் மேலாக “சின்னப்பு தம்பதிகளின் அறக்கொடை நிதியம்” தத்துவகாரராக இருந்து பெரும்பணி ஆற்றினார். 1978 ம் ஆண்டு அருணோதயக் கல்லூரியில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட பரிசளிப்பு நிதியம் காலப் போக்கில் அவரின் முயற்சியால் அளவெட்டிக் கிராமத்திலுள்ள ஏனைய ஆறு பாடசாலைகளுக்கும் பரிசளிப்பு நிதியம் வழங்குவதற்கும் இக்கிராமத்தில் கஷ்ட நிலையில் வாழும் ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு சித்திரைப் புத்தாண்டை ஒட்டி அன்ன வஸ்திர, சொர்ணபுஷ்ப தானங்களை வழங்குவதற்கும் பொறுப்பாக இருந்து சிறப்பாகப் பணிபுரிந்தார். அத்துடன் அளவெட்டி நரசிங்க வைரவர் கோவில், கேணிக்கரை வைரவர் கோவில், நயினாதீவு நாகபூசணி அம்மன் கோவில்களில் அபிஷேகம், குருபூசை, அன்னதானம் போன்ற செயற்பாடுகளுக்கு அந்நிதியத்தில் ஒரு சிறு தொகைப் பணத்தை வழங்கி தொடந்தும் நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்தார்.

சைவ சித்தாந்தத்தை செம்மையாக கற்றுணர்ந்த வித்தகரும், திருமுறைகள் ஒதுவதில் திறமை சார்ந்தவரும், சுந்தர விபூதியும் உத்திராக்கமும் தரித்து தன் சிந்தனையிலே எங்நேரமும் இறைவனை நினைக்கும் உத்தம சீலராகிய அமரர் விசுவநாதன் அவர்கள் இறுதிக் காலத்தில் கேணிக்கரை வைரவர் ஆலயத்தின் வாழ்நாள் நிர்வாக வழிகாட்டியாய் வாழ்ந்து காட்டி ஐப்பசித்திங்கள் 16ம் நாள் 2008ம் ஆண்டு சிவனை நினைத்து திருமுறை ஒதியபடி இறைவனடி சேர்ந்தார். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய அனைவரும் சேர்ந்து பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

கும்பழாவனை விநாயகர் ஆலய
தர்ம கர்த்தா சபை,
அளவெட்டி.

ம. பத்மநாதன்
தலைவர்

**அளவீழ்யுரில் ஒர் அரும்பெரும்
 சத்தாந்த மேதை
 ஒய்வுபெற்ற அந்ப்**

தி. அ. விசுவநாதன் B.A அவர்கள்

அளவை யூரிலே அறிஞர் வரிசையில்
 அளப்பெருஞ் சைவத் தொருவராய்
 உளம் கிழ்ந்திட உலகம் போற்றிட
 ஒப்பிலாத்திரு ஞானத்தால்
 வளமி ருந்தநன் ஞாயறிவினுந் வாழ்விரும்
 உலதோர் நோக்கிலும்
 தளம்நி ரைந்திடக் கால்ப தித்தவர்
 தக்கவர் விசுவ நாதனே,

நெற்றியில் நீறும் சந்தனப் பொட்டும்
 நிறைய காதினில் பூவுமாய்
 பற்றுடை நல்ல உடையுமாய் சட்டை
 பளிச்சிட சுற்றும் சால்வையும்
 பெற்றவர் யார்க்கும் பிரிய மானவர்
 பெருங்குண விசுவ நாதனே
 முற்றிலும் காசி யாத்திரை யையும்
 முடித்து வந்தவர் முத்தவர்,

சத்தியந்தவ றாத தன்மையர்
 சால்பினர் ஒழுக் கத்திலும்
 பொய்த்திறங் கண்டால் பேச வாரேனும்
 பொறுமை யாய்ப்பக்கம் அணைப்பரால்
 மெய்த்திறம் வாழ்ந்து மேன்மையாய் நடந்து
 விசுவநாதப்பேர் நாட்டிய
 பத்தி ரமாகக் கும்பழா வளையான்
 பாதஞ் சேர்ந்த வேர் பண்பினான்
 கோயிலே தனது உயிராகக் கொண்டே
 கும்பழா வளைப் பிள்ளையார்

வாயில்கள் தோறும் வலமுற வந்தும்
 னவசி மோனத்தில் மன்னியும்
 நேய மாயாங்கோ புராண மோதியும்
 நிகரி லாவுரை சொல்லியும்
 நாயன் மார்போல வாழ்ந்து காட்டினார்
 நன்மகன் விசுவ நாதனே!

பண்ணுற இராகம் பயில்தர உரைசொல்
 பான்மையால் அடியர் கூட்டமாய்
 கண்ணிமை வெட்டா மரபில் ஈசனின்
 கழலடி தொழுக் காண்பரால்
 எண்ணுதற் கெட்டா சைவ மரபினை
 ஏற்றுப் பேணிக்கண் காணியாய்
 புண்ணி யமாய் வாழ்ந்த பொன்மகன் யாழில்
 போற்றுநல் விசுவ நாதனே!

இல்லறத் தரசி வாழ்வி னாலுற்ற
 இரும்பெ ரியம கிகழ்ச்சி யால்
 வல்லவ ராக நால்வர் புத்திரர்
 நங்கை மாரிருவ ரைப் பெற்றும்
 தொல்லை யொன்றின்றி குடும்பம் நன்கு
 துலங்கிட அளவை மகிழ்ந்திட
 நல்லவ ராகி நடந்திறை வன்தாள்
 நன்னினார் என்றும் சாந்தியே!

நடமாடுங் கோயிலா யமர்ந்த நம்பர்
 அமரர். அ. விசுவநாதன்
 இறைவனுடைய திருவடி சேர்ந்து
 என்றும் அவனுடன் ஒன்றாயிருக்க
 பிரார்த்திப்போமாக.

மறவாத அன்பன், நண்பன்,
 முதுபெரும் புலவன், கலாபூஷணம்,
 ஞாசிரியர் யவ. க. சிற்றும்பலம்

இணுவை, அளவை

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
 தெல்லிப்பழு, கொவில்
Sri Durgadevi Devasthanam
 Tellippalai, Sri Lanka

T.P.No - 0602-213151

திட்டி.....

சௌஞ்சோற் சௌல்வனின் பிரார்த்தனையுரை

“அத்தி முகவனை நித்தம் நினைப்பவர் சித்த மகிழ்வோடு முத்தி பெறுவாரே”

நெற்றியில் திருநீறு, கழுத்தில் உருத்திராட்சம், அறிவில் தெளிவு, நல்லானுமை என அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். அமரர். திருமிகு. அ. விஸ்வநாதன் (அதிபர்) அவர்களின் மேற்குறித்த சிறப்புகளுக்கு அப்பால் நல்ல மனிதன் என்ற பண்பும் அவரை நிலைநிறுத்துகிறது. ஆயிரம் பிறை கண்ட பெரியார் அமைதியாக இறைவனடி சென்று விட்டார். அளவெட்டிக் கிராமத்தின் பெருமைக்குரியவர்களில் ஒருவர். சைவநெறி காக்கும் சீலர். மும்மொழி வித்தகர், இப்பெருந்தகையின் பிரிவு ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பு என்பதை யாவரும் ஏற்றுக் கொள்வர். எங்கள் தேவஸ்தானத்தில் நடைபெறும் புராணப்படிப்பில், திருமுறை முற்றோதலில் மிகுந்த அக்கறை செலுத்திய ஆர்வலர். அன்னாரின் ஆன்மா இறைநிழலில் ஆறுதல் பெற தூர்க்கா தேவியைப் பிரார்த்தித்து அவரது குடும்பத்தவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறி அமைகின்றேன்.

“யாவர்க்குமாம் இன்னுரைதானே”

ஐறு. திருமகன்
தலைவர்
ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

இந்து சமயப் பேரவை
 யாழ்ப்பாணம்
INTHU SAMAYA PERAVAI
JAFFNA
(THE HINDU CONGRESS)

தலைவரம் அலுவலகம் : 141, பலாலி வீதி,
 கந்தசம்பாளம், யாழ்ப்பாணம்.
 ஓன் பிள்ளை : 021-222-6048

Head Office: 141, Palaly Road.
 Kantharmadam, Jaffna
 Tel : 021-222-6048

நழநாடு சிறந்த ஆத்மீக ஞானியை
கூற்று வீட்டது

சைவத்மிழ்ப் பேரினாரும், முன்னாள் அதிபரும், ஆயிரம் பிறைகண்ட அனுபவ ஞானியுமான சிவத்திரு அ. விசுவநாதன் அவர்களின் மறைவு எம் மத்தியில் பெற வெற்றிடத்தை ஏற்பட்டுத் தி விட்டது.

சைவசமய சாஸ்திர நூல்களுபவம் நிறைந்தவர்கள் அருகிவரும் காலத்தில் அமரரின் மறைவு ஈடுசெய்ய முடியாததாகும். அதிபராக, ஆசிரியராக, சைவத்தமிழ் ஞானியாக வாழ்ந்த அமரரின் செயற்பாடுகளை இந்து சமயப்பேரவை தனது பதிவேட்டில் குறித்துக் கொள்கிறது.

அன்னாரின் இழப்பால் துன்ப சாகரத்தில் ஆழந்திருக்கும் அன்னார் குடும்பத்தினர் மன அமைதிபெற இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

சி. சக்திவிரீவன்
செயலாளர்

தக்கார் எனத் தகுந்தவர்

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிறக அதற்கு தக.

என்ற திருக்குறள் யாவரம் அறிந்தது. அக்குறனுக்கு உதாரண புருஷராக உலகத்தால் மதிக்கப்பட்ட ஒருவர் அமரர். அ. விசுவநாதன் அவர்கள் ஆவர். நடை, உடை, பாவனை அனைத்திலும் அமைந்த அவரது புனிதம் பாராட்டுக்குரியது. தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் மிகுந்த ஆங்றல் பெற்ற அவரது அடக்கம் எடுத்துக்காட்டானது.

“வாழ்வெனும் மையல் விட்டு வறுமையாம் சிறுமை தப்பித் தாழ்வெனுந் தன்மையோடு சைவமாம் சமயம் சாரும் ஊழ் பெறலரிது”

எனச் சிவஞானசித்தியார் ‘அருமையானது’ எனக் கூறும் பேறு இவருக்குக் கிடைத்திருந்தது என்றால் மிகையல்ல.

அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரி அதிபராகவும், ஏழாலை கலாநிதி பண்டிதர் மு. கந்தையா நூல்வெளியீட்டுக் கழகத் தலைவராகவும் யாழ்ப்பாணம் சைவத்தமிழ் நூல்வெளியீட்டுக் கழக நிரவாக உறுப்பினராகவும் பல இடங்களை அழகுபெறுமாறு பணிபுரிந்த அமரர் அ. விசுவநாதன் பிரிவு நிரப்ப முடியாததொன்று. அன்னாரின் ஆன்மா தில்லைக் கூத்தன் திருவடி நிழலில் என்னென்றும் இன்புற்றிருக்கப் பிரார்த்திப்போமாக.

வ. பேரின்பநாயகம்

தலைவர்

அகில இலங்கைத் திருமுறை மன்றம்.

பேரின்ப் பேறுபெற்றீர் பேச்சற்றுப் போற்றுக்கிறோம்.

தனதுயிராய்த் திருநீறும் கண்டிகையும் ஜந்தெழுத்தும் தவநாத சிவவேடப் பொலிவோடு நடமாடித் தினந்தோறும் சிவபூசை செய்து சிவ சிந்தையராய்ச் சித்தாத்தம் முற்றுணர்ந்து திருமுறைகள் முற்றோதி மனமுருகப் பூராணங்கள் படித்தவற்றின் பயன்விரித்து மருவிவரும் அன்பருக்குத் தத்துவங்கள் விளங்கவைத்துத் தனதினிய பிறவிதரு காசிவில்வ நாதர்தல தரிசனமும் பெற்றிறைதாள் பேரின்பப் பேறு பெற்றீர்.

பண்டிதற்மு கந்தையர் நூல்வெளியிட்டுக் கழகப் பண்பிலுயர் தலைவரெனப் பலர்போற்றுப் பணிசெய்து பண்டிதர்க்குச் சித்தாந்த ஞானக் களஞ்சியமும் பண்டிதரின் “திருக்குறள்சேர் ஓழியியலின் உரைவிளக்கும்” மண்டுபுகழ் “சித்தாந்த விளக்கிற் சைவக் கிரியைகளும்” மாண்புடைய “அரியவும் பெரியவெனும்” நால்பலவும் கண்டுலகு பயன்கொள்ளக் கருத்துடனே வெளியிட்ட கனவானே பண்டிதரைக் கண்டின்பம் கலந்திடுவீர்.

பெரியாரைத் துணைகொண்டு பயன்படவே வாழ்வதற்காய்ப் பெரிதுமுமை நேசித்துத் தரிசித்த எம்மையேற்றறுப் பெருமை தரும் சித்தாந்த நுட்பங்கள் பலப்பலவும் பேசுபுகழ்ச் சைவநெறிப் பேற்றினார் வலராறும் அரியதுவாம் அனுபவத்திற் கண்டபல உண்மைகளும் ஜயத்துக் கிடமின்றி அள்ளியள்ளித் தந்தீரே பெரியபெரும் புகழ்நாட்டிப் பெருவாழவில் நிறைவாகிப் பெருமானின் கழல்சேந்தீர் பேச்சற்றுப் போற்றுகின்றோம்.

போற்றுவோர்,
ஏழாலை பண்டிதமணி மு. கந்தையா நூல் வெளியிட்டுக் கழுத்தின் சாப்பில் சைவப்புதல்வர், கலாபூஷணம்
ச. செல்லத்துறை
ஓய்வு நிலை அதிபர் இளவாலை.

**திரு. அ. விசுவநாதன் B.A ஆசீர்யரது
குடும்பத்தினருக்கும் ஊர்மக்களுக்கும்,
ஏற்கல் அறவுத்தல்.**

சித்தாந்த அறிஞர் திரு. அ. விசுவநாதரது தூல தேக நீக்கத்தை கேள்விப்பட்டேன்.

யாழ் குடாநாட்டில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சித்தாந்த அறிஞர்களுள் இவரும் ஒருவர். இவரது சித்தாந்த அறிவு காரணமாக சைவ உலகத்திற்கு உரித்தான் நிலைகளில் இருந்துவரும் தவறுகளை வெளிப்படையாக எடுத்துக் கூறுவார். வினைகளைப் புசிப்பதற்கு ஏதுவாக நாம் ஏற்பதும் விடுவதும் இறைவனது அருட்கருணையாம். மலமறைப்புகளுக்கு உட்பட்ட நாம் அறிவுரைகளைக் கேட்காத இடத்து துணப்படுவதுண்டு. இந்நிலையே அவரது மனத்துண்பமாகும்.

சித்தாந்த அறிவுள்ள அவர் முடிவுநிலையாகிய சிவனது பாதங்களை அடைய மேல் நோக்கி செல்வதற்காக இத்தாலோகத்தை நீக்கினார். மிக விரைவாக சிவனாடியை அடைய சிவபெருமான் கருணை செய்வாராக.

சா. உருத்திரபசுபதி
110/ 6 நீதிமன்றவீதி,
திருகோணமலை,
2008.10.16

பொன்னாள் சோதியல் போய்வு சேர்ந்தாறன்றோ?

நீறணி நெற்றியன்
 நிகரிலா பக்திமான்
 சரிய பண்பினன்
 சிறந்ததோர் கல்விமான்
 கூரிய மதியினன்
 குழந்தை உளத்தினன்
 பார்ப்பதற் கெளியவன்
 பழகுதற் கிணியவன்
 இறைபணி செய்தவன்
 இணையிலாத் தொண்டினன்
 அதிபராய் உயர்ந்தனன்
 அரும் தொண்டாற்றினன்
 ஈசனின் புத்திரன்
 எனஇறை ஏற்றவன்
 அன்புசேர் பண்பினன்
 அருந்தமிழ் வித்தகன்
 அன்னை அனவையின்
 அருந்தவப் புத்திரன்
 சொல்லில் வல்லவன்
 சுவைபடப் பேசுவான்
 புராணம் படித்தனன்
 புண்ணியம் சேர்ந்தனன்
 ஆங்கிலப் புலமையோன்
 அருந்தமிழ் அறிந்தவன்
 பண்ணிசை வல்லவன்
 பாநிதம் ஒதுவான்
 புண்ணியம் திரண்டிட
 புவிமிசை பிறந்தனன்
 வண்ணமார் சமஸ்கிருதத்தை
 வனப்புறக் கற்றவன்

எண்ணிடல் இவனொரு
இணையிலாத் தமிழ்மகன்
மன்மிசை இறைவனை
மறவாது வாழ்ந்ததால்
எண்ணிய கயிலைதுன்னை
இடரின்றி ஏகினன்
விண்ணினில் ஈசனின்
விருந்தினன் ஆகினான்
பண்ணிறை பஜூனைகள்
பாடிய பண்பினால்
இன்புற இறைவனை
இனிதே வாழ்த்தியே
கண்ணிறை கயிலையில்
கவின்பெற வாழுவான்.

அடிக்கம்:- “விகடகவி”

மு. திருநாவுக்கரசு

(முன்னாள் யாழ் மாவட்ட நீதிபதி)

திருவாள் அருணாசலம் விஸ்வநாதன்
அவர்கள்னிம்மறைவுகுறித்து
தவில் வித்துவான் புண்ணியழுர்த்தி அவர்கள்னின்
கண்ணீர் அஞ்சல்.

சிறந்த அறிஞரும் எனது ஆப்த நண்பருமாகிய திருவிஸ்வநாதன் அவர்களின் மறைவுச் செய்திகேட்டு ஆழந்த கவலையுற்றேன்.

அன்னாரது தோற்றும் போல் அன்பான பேச்சும், பண்பான நடத்தையும் என்போன்ற பலரையும் கவர்ந்தது. கலைப்பிரியராகவும், சமூக சேவகனாகவும் ஆற்றிய சேவைகள் எம்மால் மறக்க முடியாதவை.

பிறந்தோம் வளர்ந்தோம் இறந்தோம் என்றில்லாமல் தான் வாழும் காலத்தில் பலருக்கும் நல்ல அறிஞராக அறிவுரைகளை கூறி தவில், நாதஸ்வரக் கலைஞர்களைத் தனது பண்பான பேச்சால் கவர்ந்தவர்.

தவில்மாமேதை அமரர் தெஷணாழுர்த்தி அவர்களின் கச்சேரி எங்கு நடந்தாலும் அங்கு சென்று முன்வரிசையில் அமர்ந்து ரசித்துப் பாராட்டும் பண்பாளர் திரு.விஸ்வநாதன் அவர்களின் பிரிவால் துயருறும் அவர்தம் குடும்பத்தவர்க்கும் உற்றார், உறவினர்களுக்கும் எமது ஆழந்த அனுதாபத்தை தெரிவித்து,

அமரரான விஸ்வநாதன் ஜயா அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்தித்து எமது கண்ணீர் அஞ்சலியைக் காணிக்கையாக்குகிறோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

மு. புண்ணியழுர்த்தி
(தவில் வித்துவான் - இணுவில்)

விசுபுகழ் வீஸ்வநாதன் வானுரை தெய்வமானார்

நல்லளவை ஓளிவிளக்கே, நாடறிந்த குருமணியே,
சொல்லுந்திருமறை பூராணங்கள் ஒதுபெருநாவலனே
கல்விதனில் உயர்ச்சி பெற்றுக் கற்கண்டாய் இனித்தாயே
தில்லையிலே கூத்தாடும் சிவனார்தாம் அழைத்தாரோ?

விண்ணுலகில் வெற்றிடத்தை விருந்தினராய் நிரப்புதற்கே
கண்ணுதலான் இட்டபெரு கட்டளையை ஏற்று நின்றே
பண்ணவர்கள் விரைந்து வந்தே பரிவுடன் அழைக்கையிலே
பண்ணிறைந்த தேவாரம் பாடிந் பரமனடி ஏகினையே.

சித்தாந்த சாத்திரங்கள் திருமறைகள் பூராணங்கள்
எத்தாலும் குறைவின்றி ஏற்றமுறக் கற்றனையே
சித்தரிடம் ஆசிபெற்றீர் சிவஞான சிந்தையுடன்
அத்தனவன் பாதமலர் அணைவதற்கே ஏகினையோ

அந்தணர்கள் வியக்கும் வண்ணம் ஆசார சீலனாகி
செந்தண்மை பூண்டொழுகிச் சிவநெறியே சிந்தித்து
வந்தணையும் வேதியர்தம் ஜயங்கள் தீர்த்து நின்றார்
வெந்துயரில் நாம்முழ்க விட்டெங்கு சென்றீர் ஜயா

நெற்றி முதல் அங்கமெல்லாம் திருநீற்றின் ஓளிவிளங்க
பற்றுவிட்ட நெஞ்சகத்தில் சிவாயநம நின்றொலிக்க
முற்றியமெய்ஞு ஞானத்தை முகப்பொலிவு காட்டி நிற்க
வெற்றி கொண்ட வாழ்வை நீத்து விண்ணுலகு சென்றீர் ஜயா

செந்தமிழில் ஆங்கிலத்தில் செழும்புலமை பெற்றிருந்தீர்
சிந்தைதனில் சிவநெறியின் தத்துவங்கள் நிறைவு கொண்டார்
விந்தைசெய் விநாயகற்கே விதம் விதமாய்த் தொண்டு செய்தீர்
முந்தைவினை வேற்றுத்தே முத்திநிலைப் பேற்றைடந்தீர்.

கங்கை முதல் காசிவரை கதிர்காமம் கேதீஸ்வரம்
எங்குமுள்ள திருத்தலங்கள் ஏகியே வழிபட்டீர்
பொங்கு சிவநெறியில் புலன்கள் ஜந்தும் தோயநீந்றீர்
பங்கமிலாப் பெருமையுடன் பரினையே விட்டகன்றீர்.

நுண்மதியும் நூலறியும் நுவலுமும் மொழியறிவும்
 தன்மையும் மனவழகும் தாழ்விலா மகவழகும்
 எண்ணமதில் சிவமணமும் ஏற்றமுறு புகழ் ஒளியும்
 கொண்டிலங்கு வாழ்வுமினிப் போதுமென்றோ இறையமைத்தார்
 வாழ்ந்ததில் வுலகவாழ்வு வரம்பினைக் கடந்ததென்றோ
 வீழ்ந்திடும் உடனைலைஇன்னும் தாங்கியென் பயன்தான் என்றோ
 சூழ்ந்திடும் வினைகள் யாவும் துரிதமாய் அறுக்க என்றோ
 ஆழ்ந்தபேர்ஞானம் பெற்றோ அரணி சேர்ந்தீர் ஜயா!

வேறு

அளவைசெய் தவத்தின் பேராய்
 அவனிதனில் வந்துத்தீர் என்றும்
 பழைமைதனில் ஊறி நின்றே
 பலபணிகள் புரிந்து நின்றீர்
 உளம் மகிழ்ந்து வியக்குமொரு
 உயர்கல்வி யாளன் ஆனீர்
 வளம்பலவும் கண்டு வாழ்ந்தீர்
 வானுறையும் தெய்வம் ஆனீர்
 ஆங்கிலத்தை அழகாக உச்சரிதே
 அவைதனிலே சொல்மாரி பொழிய வல்லீர்
 தாங்கும் நல் ஆடைகளின் தூய வெண்மை
 தமிழர்தம் சின்னமாய்க் காட்சிதரும்
 ஒங்குபுகழ் பெளராணிகராய் மிளிரந்து நின்றே
 உயர்சைவ நெறியினையே உயரவைத்தீர்
 ஏங்கி உளம் வாடுகின்றோம் விழிநீர் சொரிகின்றோம்
 நீங்களின்று தெய்வமானீர் சாந்தி! சாந்தி!!

வே. ஒறுப்பிள்ளை

ஓய்வுநிலை ஆசிரியர்
 டச்சு றோட், அளவெட்டி.

அருணோதயக்கல்லூரியும் ஆசிரியர் அருணாசலம் விஸ்வநாதன் அவர்களும்

அருணோதயக் கல்லூரி சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை அதாவது ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து முப்பதாம் ஆண்டு தொடக்கம் நான்கு தசாப்தங்கள் வரை உயர்ந்த தரத்தினதாக மினிரந்ததென்பதைக் கல்வியுலகு நன்கறியும் சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் காலந்தொடங்கிச் சிதம்பரப்பிள்ளை ஆசிரியர் காலம்வரை இக்கல்விக்கழகம் உண்ணத் நிலையில் இருந்தது என்பதை எவரும் உடன்பட்டேயாகவேண்டும். இக்கால கட்டத்திலேயே கல்லூரியாக மாறியது அனைவரும் அறிந்ததே.

ஆங்கிலப் பாடசாலை கல்லூரியாக மாறுவதற்கு உறுதுண்ணயாகவிருந்து உழைத்த ஆசிரியர்களுள் முக்கியமானவர் விஸ்வநாதன் ஆசிரியர் என்றால் மிகையாகாது. ஆசிரியராக அதிபராக இருந்துகொண்டு பாடசாலையையும், தழ்மையும், கல்வியில் வளர்த்தவர். ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் லண்டன் பி. ஏ. பட்டதாரியானார். அதன்மேல் ஆங்கில ஆசிரியப் பயிற்சியையும் முடித்துக் கொண்டு உயர்நிலை ஆசிரியராக வந்தது எல்லோர்க்கும் முன்மாதிரியான நிகழ்ச்சியாகும். தாம் படிப்பதற்காகத் தமது கடமையாகிய கற்பித்தலைக் கைநழுவவிட்ட ஆசிரியர்கள் வரிசையில் சேராத கடமை உணர்ச்சியுள்ளவர். காலந்தவற்றாமற் செல்வதோடு கல்லூரி முடியும் நேரம்வரை இருக்கும் ஆசிரியர் இவர்.

தமக்குரிய லீவு நாட்களைக் கூட எடுக்காமல் கடமையிற் கண்ணாகவும், மற்றைய ஆசிரியர்களுக்கு முன்மாதிரியாகவும் இருந்தவர் இவர் என்பதை ஆசிரியர்கள் அறிவர். ஏன் ஊர் அறியும் அதுமட்டோ கல்வியுலகமே அறியும்.

இவர் ஆசிரிய சேவையோடு மட்டும் நின்றவரல்லர் பொதுசனப் பணிகள், ஆலயப் பணிகள் என்பவற்றிலும் ஈடுபட்டு மற்றையோர்க்கும் வழிபாட்டியவர். அளவெட்டி பலநோக்குக்

கூட்டுறவுச்சங்க ஆரம்பகாலத் தலைவராக இருந்து பொதுப்பணி பூண்டவர். கும்பழாவளை விநாயகராலய தர்மகர்த்தாக்கள் சபை மூலம் பல்லாண்டுகாலம் சேவையாற்றியவர். சங்கீத அறிவுள்ள இவரை புராணபடன நிகழ் ச் சிகிளில் இணைப்பதற்கு யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பெரிய ஆலயங்கள் போட்டி போட்டு அழைத்ததையும் பலரும் அறிவர்.

இவர் தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் வித்தகராகத் திகழ்ந்தார். இவரது தேவையை உணர்ந்தே இறைவன் இவருக்கு நீண்ட ஆயுளை வழங்கியுள்ளான். அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரிக்குச் சூரிய சந்திரர் நிற்கும் வரை கிடைக்குமென மலேசியா சின்னப்பு தம்பதிகள் வழங்கிய பரிசில் நிதிக்குப் பொறுப்பாளராக இருந்து திறம்பட நடத்தியவர். போய்விட்டாலும், அவரின் வாரிசாக வருவோர் அவர் விட்ட இடத்திலிருந்து அந்நிதியைப் பொறுப்பேற்று நடத்துவர் என நம்புகின்றோம்.

வாழ்க அவர் புகழ். வெல்க அவர் தொண்டு.
அவர், ஒருவன் இருதாள் நிழற்கீழ்ச்
சாந்தியற வேண்டுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

நா. கேதீஸ்வரன்
அதிபர்
யா/அருணோதயக் கல்லூரி

அழகு தமிழ், சைவகலாச்சாரப் பாரம்பரிய

ஐப்புறவாளர்

அமரர். அ. விஸ்வநாதன் B.A

அவர்கள்

அளவெட்டி எனும் கிராமத்தினை அறிவுசார்ந்த கிராமமாக அடையாளப்படுத்திய அறிஞர் பெருமக்கள் வரிசையில், அமரர் விஸ்வநாதன் அவர்கள் அதிபராக, ஆண்மீகவாதியாக, அழகு தமிழ் புலமையாளராக, ஆங்கில ஆசானாக, சமஸ்கிருத விற்பன்றாக, சிறந்த பண்பாளராக, இசைக்கலைஞராக, புராண வித்தகராக, பண்பாடும் ஒதுவாராக இறுதிவரை முதன்மையாளராகத் தம்மைத் தகைமைப்படுத்திய பேற்றினை, வரமாகக் கொண்டு, வாழ்ந்து, பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெற்றுள்ளார்.

மந்திரம், மாணுடம், அந்தனா, ஆகமம், செந்தமிழ், திருமுறை என ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆய்வாளர் இவராவர். கும்பழாவளை, கேணிக்கரை, தூர்க்கை அம்பாள், அளவோலை, பெருமாக் கடவை, தவளாக்கிரி எனத் தன்னை ஆன்மீகப் பிராந்தியத்தில் நிலைநிறுத்திய ஆண்மீக வள்ளலாக இறைவனடி சேர்ந்துள்ளார். அன்னாரின் கல்விப் பணியால் அகிலம் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொள்கின்றது. விஸ்வநாதமெனும் ஆத்மநாதம் நீடித்த பேறுடைவதாக.

மாணவன் கே. எஸ். சிவஞானராஜா

யா/ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி

2008.11.03

ஆதீம் சாந்தியுரை

“அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கல்லால்
பிறவாழி நீத்தல் அரிது”

இது தெய்வப் புலவரின் திருவாக்கு. மண்ணில் பிறந்தோர் எத்துணை செல்வராயினும், கல்விமாணாகினும் அன்னவர் இறையடி சேர்வது அரிது. ஆனால் கொல்லாணாகி புலாலை மறுத்தாணாகி அறவாழி வாழ்ந்த ஒருவரே இறையடி சேரும் பேற்றினெப் பெறுவர்.

போசான் அமர் விஸ்வநாதன் அவர்கள் பொய்யாமோழியாரின் குறள்வழி வாழ்ந்த உத்தமர். எவ்வயிர்க்கும் எத்தீங்கும் செய்யாராகி இறைவனையே இதயத்தில் கொண்டவராகி நல்லாசான் என உலகு நவின்று நிற்க, செய்தெல்லாம் சிவதூண்டே என்று எண்ணிச் செய்த ஓர் உயர்குலத்து உத்தமராவார்.

பள்ளியில் நான் படித்த காலை பல வகையில் எனக்கு அறிவுட்டி நல்லவனாய் வரவேண்டும் என்று எண்ணி நற்பெரும் கல்வியை ஊட்டி நின்று எம்.ஏ. (M.A) ஆய் நீ வரவேண்டும் என்று இயம்பியதை என் மனதில் நானும் கொண்டு உன்னதமாய் வாழுவதற்கு உறுதுணையாய் நின்ற ஆசானை, என்சார்பில் என்போன்ற இவர் புகட்டிய பல்லாயிரம் மாணவர்கள் சார்பிலும் இவரது உன்னத ஆவி உயர்தில்லை ஈசன் பாதம் தன்னில் உவந்து இருத்தி மகிழ்ந்திடவே போற்றுகின்றோம்.

இவர் கையால் கல்வி பெற்றுச் சென்ற பலநாறு மாணவர்கள் உலகில் பரவி வாழ்கின்றார்கள். அன்னவர் ஒவ்வொருவரும் தனித்து போற்றிட இம்மடலில் இடம்போதாது என்று இவரிடம் கல்வி கற்ற எல்லோர் சார்பிலும் விசுவநாதப் பெருந்தகையே நீரும் விண்ணுலகில் இறைவனது பாதம் தன்னில் இன்பற்று இருந்திட போற்றுகின்றோம்.

எவர் எப்பணியைச் செய்தாலும் ஆசிரியப்பணி ஒன்றே அழியாது. ஆண்டவன்பால் இட்டுச் செல்லும். ஆதலால் எழுத்தறிவித்த இறைவனான உம்மை இறைஞ்சி மிகப் போற்றுகின்றோம். மறுவோம் யாமே.

சைவப்புலவர், பண்டிதர்

வைத்தியலிஸ்கம் பாலகிருஷ்ணன்
(M.A Cey, Dip in Public Administration)

பழைய மாணவன் அருணோதயக் கல்லூரி
கமத்தொழில் சேவை பெரும்பாக உத்தியோகத்தர்
(கைதடி, சண்டிலிப்பாய்)

கசவப்பெரியார் உயர்ந்து அ. விசுவநாதன் அவர்கள்

“முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சி அடையார்” என்பது முதுமொழி. சைவப்பெரியாரும் அதிபருமான அமரர் திரு. அ. விசுவநாதன் அவர்கள் மற்றிக்குலேசன் பரிட்சையில். சித்தியடைந்து ஆங்கில ஆசிரிய தராதரப் பரிட்சையில் தேறி ஆசிரியத் தொழிலினை மேற்கொண்டார். ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும்போதே சமஸ்கிருதம், தமிழ், உயர்கணிதம் இவற்றைக் கற்று ஸன்டன் B.A பரிட்சையில் சித்தியடைந்து தனது ஆசிரியப் பணிக்கு மேலும் மெருகூட்டிக் கொண்டார். இவரது ஆசிரியப் பணி ஆரம்பத்தில் சிறுப்பிடியிலும், பின் அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரியிலுமாக நிறைவெய்தியது. தமிழ், சமயம், ஆங்கிலம், கணிதம் ஆகிய பாடங்களைத் திறம்படக் கற்பிப்பதில் இவருக்கு இவரே நிகர். பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் இவரிடம் கற்று உயர்பதவிகளைப் பெற இவர் முக்கிய காரணராக இருந்துள்ளார். இவரது ஆளுமையும், நிர்வாகமும், சேவையும் அருணோதயக் கல்லூரி அதிபராக இவரைத் தரமுயர்த்தியது. அதிபராக இருந்தே தனது சேவையில் இருந்து இவர் இளைப்பாறினார்.

சமய அறிவு

ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும்போதே பண்ணிரு திரு முறைகளையும் புராணங்களையும் கற்று சைவசமய சீலனாக விளங்கினார். ஏழாலையூர் அமரர் திரு. ஞானப்பிரகாசம், கலாநிதி, பண்டிதர் மு. கந்தையா இவர்களோடு சைவசிந்தாந்த நூல்களில் உள்ள விடயங்களைக் கலந்தும் நிறைந்த சைவசித்தாந்த அறிவினைப் பெற்றுக் கொண்டார். சைவசித்தாந்த நூல்களை ஜயந்திரிப்பிரக் கற்றவர். அத்தோடு வடமொழி அறிவினால் சமய சம்பந்தமான நூல்களையும் கற்று அறிவாளனாகத் திகழ்ந்தார்.

சமயப்பணி

ஆசிரியராக இருக்கும் போதே கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோவிலில் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமை தோறும் நடைபெறும் கூட்டுப்

பிரார்த்தனையில் தவறாது பங்குபற்றிவந்தார். இவ்வாலயத்தில் நடைபெறும் கந்தபுராண படிப்பு, திருவாதவூரடிகள் புராணப் படிப்பு இவற்றில் முக்கிய பங்காற்றி அழகாகப் புராணங்களை இராகத்துடன் வாசிப்பதிலும் அழகாகப் பயன் சொல்வதிலும் விற்பன்னராக விளங்கினார். புராணபடன்த்தில் இவரது திறமையைக் கண்ட அயலூரவர்கள் தத்தமது ஊரில் உள்ள ஆலயங்களுக்கு இவரை அழைத்துச் செல்வார். தெல்லிப்பளை தூர்க்கை அம்மன் கோவிலில் நடைபெறும் புராணபடன், பன்னிரு திருமுறை ஒதல் ஆகியவற்றில் பலகாலமாகப் பங்குபற்றி வந்த பெரியாருமாவர்.

அளவெட்டி கும்பமாவளை விநாயகர்மீது ஆராத பக்தி கொண்டவர் இவர். மேற்படி ஆலயத்தில் இராசகோபுரப் பணி ஆரம்பமானபோது திருப்பணிச்சபை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதில் இவர் செயலாளராகவும், காலஞ்சென்ற திரு. வே. தம்பிமுத்து பொருளாளராகவும் இருந்து செயற்பட்டார். கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற பின்பு நடைபெற்ற ஆலயத்தர்மகர்த்தாக்கள் சபைத் தெரிவில் இவரும் தெரிவு செய்யப்பட்டு சபையின் செயலாளராகவும், பொருளாளராகவும் ஏறக்குறைய 15 ஆண்டுகள் சேவை செய்தார். அமர் திரு. செ. மயில்வாகனம் அவர்கள் தலைவராகவும், திரு. அ. விசுவநாதன் பொருளாளராகவும் இருந்த காலம் கும்பமாவளையின் பொற்காலம் எனலாம். இக்காலத்திலேயே மூன்று தேர்களும் விடக்க்கூடிய தோக்கொட்டகையும், ஆலயமுன் மண்டபமும், தண்ணீர் தொட்டியும், நீர்மாணிக்கப்பட்டன. இத்தோடு தீர்த்தக்கேணித் திருப்பணியும் ஆரம்பமானது. விநாயக பக்தனாகவும் தொண்டனாகவும் இவர் தனது வாழ்வை அறிப்பணித்தார். இவரது குல தெய்வம் விநாயகரே ஆகும். அளவெட்டி சைவவாலிப் சங்கத்தின் செயலாளராகவும், தலைவராகவும் பல ஆண்டுகள் சேவையாற்றி சமய அறிவுப்பரிட்சைகள் சமயப் பிரசங்கங்கள், பேச்சுப் போட்டிகள், புராணபடனப் போட்டிகள் நடாத்தி மாணவர்களின் சமய அறிவை வளர்க்க அரும்பாடுபட்டார்.

அருணோதயக் கல்லூரியில் நான் கற்கும்போது எனது மதிப்புக்கும் அன்புக்கும் உரிய ஆசானாகவும், பின்னர் அருணோதயக்கல்லூரியில் நான் கற்பிக்கும் போது சக

ஆசிரியராகவும், அதிபராக இருந்த போது அவரது அன்புக்கும், மதிப்புக்கும் உரிய ஆசிரியராகவும். கும்பழாவளைத் தர்மகாந்ததாக்கள் சபையில் அவரோடு இணைந்து செயலாளராகவும், பொருளாளராகவும் செயல்படும் பாக்கியம் கிடைத்துள்ளது என்பதில் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகின்றேன். அவரது தள்ளாத பருவத்தில் அவருக்கு வேண்டிய அத்தனை சேவைகளையும் மனமுவந்த மகிழ்ச்சியோடு செய்து முடித்த அவரது மகள் திருமதி. கந்தையா விக்கினேஸ்வரி பராட்டுக்கருப்பவர். 91ம் வயதில் இவ்வுலகை நீத்தாலும், அவரது சேவைகள் என்றும் குன்றின் மேலிட்ட தீயம் போல் நிலைத்திருக்கும். அவரது ஆன்மா விநாயகன் திருவடிகளைச் சார்ந்து இன்பற்றிருப்பதாக.

மு. சௌலையா
நினைப்பாறிய ஆசிரியர்

விவரங்கள்
.. ஏடு சேத நகல் ..

அனவட்டி சைவ வாலிப் சங்கம் ALAVEDDY SAIVA VALIBA SANGAM

(ஆண்டு : 1917)

Kumpalawalai, Alveddy.

கும்பநாவகளா, அனவட்டி.

கீற்றம் மீண்டும்

அமரர் விஸ்வநாதன் அவர்கள், கல்வி - சமய - சமூக சேவைகளுக்காகத் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்த மாமனிதர். இவ் வையத்து வாழ்வை முற்றுமுழுதாக இவற்றிற்கு தியாகம் செய்த பெரியார். மனிதன் தன் வாழ்வை இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என வாழ்ந்து காட்டிய புண்ணிய சீலர் அவர்.

தெளிவான கல்வியை ஜயந்திரிப்ரக கற்று பல ஆயிரம் மாணவர்களுக்கு அதனை ஊட்டிச் சமூகத்தில் அம்மாணவர்கள் அடைந்த உயர்நிலைகளைக் கண்டும் கேட்டும் பூரிப்படைந்தவர். கல்வி உலகில் ஆசிரியராகப் புகுந்து அதிபராக உயர்ந்த அறிவாளி அவர்.

அனவெட்டிக் கிராமத்தில் சமயத் தொண்டினை ஆற்ற ஒரு சபையை உருவாக்க ஊன்றுகோலாக விளங்கிய பெரியார்களில் முக்கிய இடம் வகித்தவர். அனவெட்டி சைவ வாலிப் சங்கத்தை ஸ்தாபித்து அதன் வாயிலாக சைவசமய வளர்ச்சிக்கு அருந்தொண்டாற்றியவர். சமய, சந்தன குரவர்களின் குருபூஜைகளை நிறைவாகச் செய்ய உறுதுணையாக இருந்தவர். பாடசாலைகளுக்கிடையிலான சைவசமயப் பரிட்சை, பண்ணிசை, புராண படனம், மனனப்போட்டி ஆகியவற்றை நடத்திப் பெருவிழா எடுத்துச் சிறப்பிப்பதில் பக்கபலமாக நின்றவர் இப்பெரியார். சைவ வாலிப் சங்கம் வாழும் வரை பெரியார் விஸ்வநாதன் அவர்களும் இச்சங்கத்துடன் சங்கமித்து வாழ்வாராக.

அளவெட்டி பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க இயக்குனர் சபையின் தலைவராக இருந்து ஆற்றிய சமூகத்தொண்டை எவரும் மறக்க முடியாது. மேலும் அமரர் அவர்கள் சின்னப்பு தம்பதிகளின் ஞாபகார்த்த அறக்கட்டளையின் தத்துவகாரராகவும் தலைவராகவும் பணியாற்றிய பெருமைக்குரியவர்.

இப் பெருமகனார் ஒரு சிறந்த கல்விமாணாக, சைவசித்தாந்த வாதியாக, சம்ஸ்கிருத வித்தகராக, பண்ணிசைப் புலவராக புகழ்பூத்த பெளராணிகராக சமய சமூக சேவகராக இம் மண்ணில் நல்லவண்ணமாக வாழ்ந்து முழுமையான புனிதமான பூரண வாழ்வை நிறைவுசெய்து மோட்ச இன்பம் பெற்றுள்ளார்கள்.

பெரியார் விஸ்வநாதன் ஜயா அவர்கள் - அதோ! ஆம். அதே பாலத்தின்மேல் - மெய்முழுதும் விபூதி அனிந்தவராக - கழுத்தை அலங்கரிக்கும் உருத்திராட்ச மாலையுடன் கூடியில் வெள்ளிப் பூண் போட்ட கைத்தழியுடன் சிரித்த முகத்துடன் - ஆம் இன்றும் எம்மோடுதான் -----, வாழ்கின்றார்கள்.

ஓம் சாந்தி - சாந்தி - சாந்தி.

சைவ வாலிபர் சங்கம்
அளவெட்டி.

பொற்பாதம் போற்றுவோம்

இயற்கை எழில் இலங்கை மணிநாட்டில் இயல் இசை தமிழோங்கும் யாழ்ப்பானைத்தில் அருள்நிறை ஆலயம்குழ் அளவையம்பதியில் அந்புதம்சேர் கும்பழாவளை குஞ்சரனின் அருகில் பெருமை மிகு பேராசான் அருணாசலம் விஸ் வநாதன் அருணோதயத்தின் அதிபராக வெள்ளி ஆண்டுகள் வெற்றிவிழாக் கண்டு வேழமுகனின் திருவருள் கொண்டு வேண்டும் பணிகள் சிறந்திடச் செய்து இல்லறம் என்னும் நல்லறம் தன்னில் தலைவன் என்றே பணியும் காத்து சமயத் தொண்டும் தமிழ்த் தொண்டும் தன்பணி என்றே தான்கொண்ட கல்வியைத் தன் சுற்றம் பகிர்ந்திட தமிழோடு கிரந்தம் ஆங்கில அறிவு சரளமாகப் பேசும் வன்மை புராண படனம் பொருளூரை தந்து பாவலர் போற்றும் புலவருமானீர்.

அன்புடன் பெற்றோர் பிள்ளையுமானீர். ஆசை மனைவியின் கணவருமானீர். பாசமுடன் பிள்ளைகளின் தந்தையுமானீர். மகிழ்வுடன் மருமக்கள் மாமனுமானீர். பேருடன் பேரப் பிள்ளைகள்தமது பாட்டனுமானீர். அன்புடனே அறிவுரைக்கும் ஆசானுமானீர். பேரும் புகழோடு பெருமையுமானீர். புவியில் குஞ்சரன் தொண்டனுமானீர்.

மாணிடத்தின் பொருளுணர்ந்து மக்கள் சேவை மகேசன் சேவையென மனநிறைவுடன் சேவையாற்றிய சமயப் பெரியார் அமரர் விஸ்வநாதன் அவர்களின் ஆத்மா சாந்தி அடையவும் அவர் குடும்பத்தார் ஆறுதல்லடையவும் ஆதிசக்தி அராலி ஆவரம்பிட்டி முத்துமாரி அம்பாளின் திருப்பொற்பாதம் பணிந்து போற்றுவோம்.

சிற்பக் கலாபானு, கந்ததாஸ் ரவீந்திரராசா.

செவ்பிப்ரியார் உயர் திறு அ.விஸ்வநாதன் அவர்களின் பிரிவு துறித்த அஞ்சலி

மலர்வு

04

*
**

03

*
**

1917

தீர்வு

15

*
**

10

*
**

2008

அன்புகள்!!

அவர்வுடுக்கிராமத்தில் மொதுநூற்றுவர்கள் மகத்துவத்தை ஏல்லோரும் ஒழிய நடத்துவதமிகுத்திக்காட்டும் வழியார் மறைந்துவிட்டார்.

அவர்வுடு பல. இநா. கு. சங்க ஆயுப்பகாலத் தலைவராய், தும்பாவளை விநாயகர் ஆலை நிறுவக்குத்தாக்கன் சபைச் சப்பாலையார், மாநாலையார் பஞ்சாந்தாலம் பணியாற்றிய உத்தமர் போன்றவிட்டார்.

அவர்வுடு மகாஜனசை, சுசாதுகநிலையம் அகிழ்வுத்திள் தூர்ப்பகால நிர்வாகிகளில் ஒருவராய், சிவாய ஏந் கம்பியூனிய சுபாரிகள் ஆச்சிரியம் பணியாற்ற சபைத் துவான்தாராய் வடிம்பணியாற்றிய வடிம்களார் போன்றவிட்டார்.

துமிழ், ஆங்கிலம், சமீக்ஷிதம் கூடிய மும் வாரிகளில் பார்த்தியம் பொத்த பங்குப் பல்வார் மறைந்துவிட்டார். சொலித்தாந்தாந்த சுர்க்காயாகக்கற்றுஙர்த வித்தாரும் எங்கொல்பட்டு அகற்றுவிட்டார்.

நல்லாசாலாய் நல்லாசிரியாராய் நல்லவர்கள் தா வறிசையில் அறுளோகநநாலை அனுகரித்த நல்லவிஞர் மௌந்துவில்கொன்றுவிட்டார்.

அன்ளார் தனது தலைவாத வயதில் அயுத்துவம் அடைந்தியாறும் அவரை எப்பாக் கறக்க முடியாது

பெரியாரின் ஆத்ம சாந்தி குறிச்சுப் பிராந்தீப்போகக
இல் எந்தி! அந்தி !! ஏந்தி !!!

பிரிமேல் துவநாயும்

அவர்வுடு மகாஜனசை, சுசாதுகநிலையம்,
சிவாய ஏந் கம்பியூனிய சுபாரிகள் கலைச்சார்நிலையம்.

அவர்வுடு
18.10.2008

அளவையூர் அருணாசலம் விஸ்வநாதன்
(B.A (Lond), Eng. Trained) அவர்களின்
தொண்ணுறாவது அகவை நிறைவையாப்பீஸ்
யாப்பீஸ் வாழ்த்து மடல்

வெண்பா

உன்னடியா னுயர்சைவன் உத்தமன் விஸ்வநாதன்
 தன்னகவை தொண்ணுறு தாண்டி நின்றான் - அன்னவன்தன்
 பங்கமிலாப் பெருமைகள் பாவில் வடிப்பதற்கு
 ஜங்கரனே நின்னருளே காப்பு.

- 01) அளவையூர் தந்த செம்மல் அருணாசலத்தின்
 அன்பினில் விளைந்த மைந்தன்
 தளர்விலாச் சமூகசோதி தனிப்பெருங் கல்வியாளன்
 நலமிகு குணங்கள் யாவும்
 களமெனத் தங்க நிற்போன் கண்ணியன் கருணையாளன்
 திருமுறை புராணம் எல்லாம்
 உளங்கனிந் தோதவல்லோன் உணர்வுடன் கண்பனிப்ப
 வளர்திரு விஸ்வநாதன் வாழியவே.
- 02) செந்தமிழில் ஆங்கிலத்தில் செழும்புலமை
 பெற்றுயர்ந்தோன்
 அந்தமிலா வடமொழியும் ஆழமாய்க்
 கற் றறிந்தோன்
 சிந்தையுணர் சித்தாந்தம் தெளிவுறுவே
 அகங் கொண்டோன்
 எந்தைபிரான் அருள் சுரக்க
 எஞ்ஞானமும் வாழியவே.

- 03) ஆசிரியப் பயிற்சிதனை ஆங்கிலத்தி ஸ்ரோண்டு
பேசுபுகழ் மகரகமக் கல்லூரி தனிற்பெற்றே
மாசுதவிர் கல்வியினை மாண்புடனே புகட்டவென
நேசமுடன் அருணோதயா இணைந்தனனே வாழி!வாழி!
- 04) கல்வியிலே இலண்டன் கலைமாணிப்
பட்டம் பெற்றே
சொல்லுபெரு சேவைதனைத் தூய்மையாய்
ஆற்றி நின்றே
விள்ளுமொரு ஆசிரியர் சங்கமதில்
தலைமை பூண்டே
நல்லவர்கள் வல்லவர்கள் நாவார
ஏத்தனின்றாய் வாழி! வாழி!
- 05) அதிபராய் விளங்கி நின்றே
அருணோ தயக் கல்லூரி
அதிபெரும் வளர்ச்சி காண
அயராது உழைத்து நின்றோய்
எதிரிகள் எவரும் இல்லை
எல்லோரம் நண்பர் என்றே
பதிபச பாசம் என்ற
முப்பொருள் உணர்ந்தோய் வாழி!
- 06) அரசினர் வழங்கி நின்ற ஆங்கில நூல்கள் யாவும்
மரபுற மொழி பெயர்த்தே மாண்புற சான்று பெற்றோய்
தரமுறு கட்டுரைகளாற்றசைவ நெறியினை விளங்க வைத்தோய்
பிரணவப் பொருளாம் பிள்ளை யார்தரும் அஞ்சால் வாழி
- 07) கும்பளா வளைப் பிள்ளை யார்குல
தெய்வமாய் நினைந் துருகி
நம்பியே நாள்தோறும் பூசை செய்து
நலமுறவே மந்திரங்கள் ஒதுவாயான்

தும்பிமுகன் தொண்டினிலே தோய்ந்து அறம்
 காவற்சபை விளங்கச் செயவரானோன்
 எம்பிரான் விநாயகன் அருளால் என்றும்
 எல்லையில் சுகம்பெற்றே இனிது வாழி!

- 08) கந்தவேள் புராணம் முதலாய்க்
 குலவிடும் புராணம் யாவும்
 எந்தவோர் இடரும் இன்றி
 இனிதாக உரைக்க வல்லோய்
 செந்தமிழ்த் திருமுறைகள் பக்தியொடு
 தித்திக்கப் பாடுமொரு வித்தகனே
 அந்தமிலா அருள் சுரக்கும்
 ஆலகண்டன் அருளால் வாழி!
- 09) சீரமேவு சின்னப்பு தம்பதிகள்
 சிந்தைமகிழ்ந் துதவி நின்ற
 பேர்மேவு அறக் கொடையைப்
 பேணியதன் தலைவராய் விளங்கியெம்
 ஊர்மேவு ஆலயங்கள் பள்ளிகள்
 அணைத்துமே பயன்பெற் ஞோங்க
 வேர்போல ஏழைகட்கும் உதவுகின்ற
 விஸ்வ நாதனே வாழிவாழி!
- 10) அந்தனர் போல வாழும் அண்ணலே வாழ்க! வாழ்க!
 செந்தமிழ்ப் புலமை சான்ற சீரியாய் வாழ்க! வாழ்க!
 சிந்தையிற் சித்தாந்தத் தெளிவுகொள் சிகாமணியே வாழ்க! வாழ்க!
 முந்துபெரு வடமொழியும் ஆங்கிலமும் முழுதுணர்ந்தோய் வாழ்க! வாழ்க!!

ஆக்கம்

வே. ஆறுப்பிள்ளை

Dip in Tamil

நெஞ்சில் நிறைந்தவர்

பெரியோர் எப்போதும் நினைவுசூரப்படுவார், நினைவில் நிற்பார், கனவிலும் தோன்றுவார். அவ்விதம் உள்ளத்தில் உள்பவர் சமுதாய சிற்பிகள் முன்னோடிகள், முத்துக்கள்.

நேரம் பொன்னானது, விலைக்கு வாங்கமுடியாதது. இரவல் வாங்கவும் முடியாதது. சமூக சேவையோ அரச சேவையோ சிவதொண்டோ எதுவெனினும் தமக்குக் கிடைக்கும் ஒய்வுநேரத்தைப் பயன்படுத்தி ஆக்கழூர்வமான சிந்தனையுடன் தெய்வ வழிபாட்டுடன் ஆன்ம சாந்திக்கு வழிதேடி உழைத்து அழியும் உடம்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடாது எந்நேரமும் தேவார பாராயணம், கோவில் வழிபாடு, பிறருக்கு வழிகாட்டி ஆலோசனை கூறிப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகண்டு வாழ்ந்த பெரியார் இன்றில்லை. ஆனால் நெஞ்சில் நிறைந்துள்ளார்.

தெய்வீகத் தொழிலாகிய ஆசிரியப்பணியை ஆண்டவன் கொடையாகக் கருதிப் பணியாற்றி நன்மதிப்புப் பெற்று அதிபராக மினிர்ந்து சமூகப் பெரியோர்களை அடிக்கடி நினைவுசூர்ந்து ஆசிரிய தொழிலுக்கு ஒர் ஆபரணமாக விளங்கி இன்றும் நினைவில் நிற்கிறார்.

வீடு தேடிச் சென்றோரை ஆசனத்தை விட்டெழுந்து கரம் கூப்பி “வாருங்கோ, அமருங்கோ” என அமர்த்தி உபசரிக்கும் மனப்பாங்கு உடையார் அமர்க்.

இவ்விதம் என்மனத்தில் நிறைந்த பெரியாரை இழந்து தவிக்கும் எனக்கும் அவரது குடும்பத்தவருக்கும் ஆறுதலையும் அமரரின் ஆன்ம சாந்தியையும் அருள எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி நிற்கிறேன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி !! சாந்தி!!!

அன்பகம்,
கைதுடி.

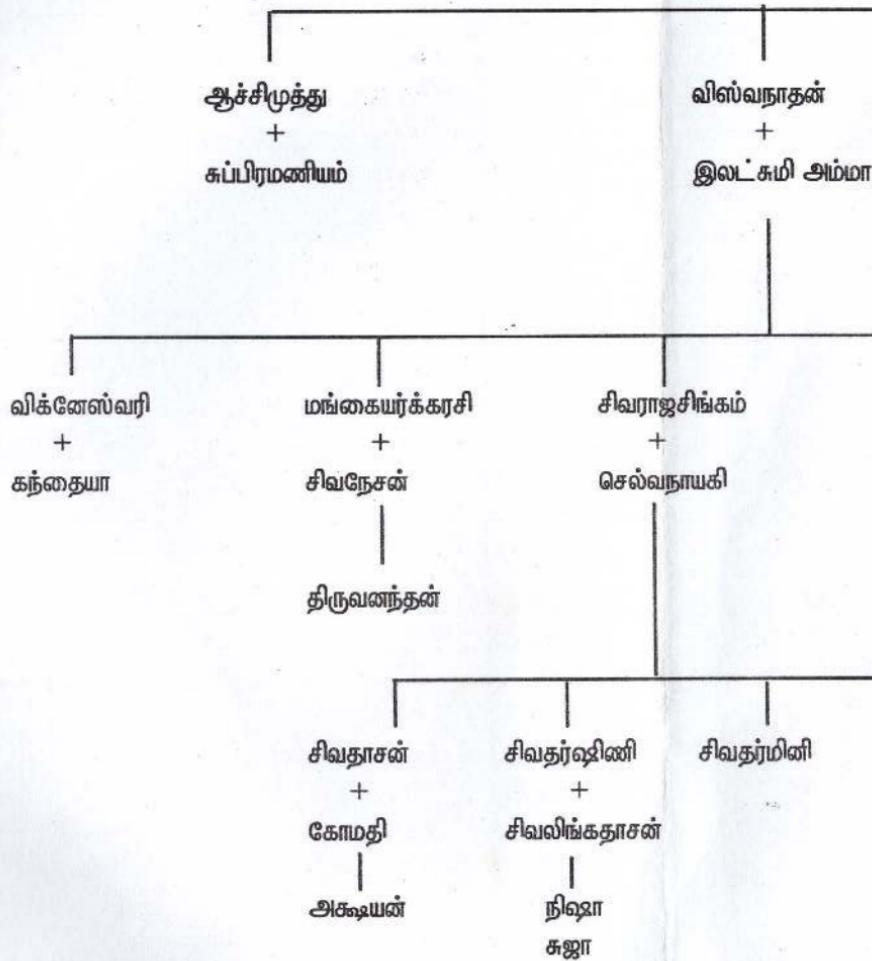
க. வி. மயில்வாகனம்.

நன்றி நவல்கள்ரோம்

எங்கள் குடும்பத்தின் ஆருயிரத் தலைவராய் தந்தையாய், பேரன்பின் பாத்திரமாய் ஆணிவேராய், சுட்ரொளியாய் விளங்கிய உயர்திரு. அ. வில்வநாதன் அவர்களின் மறைவுச் செய்தியைக் கேள்வியுற்றுப் பல வழிகளிலும் ஆறுதல் கூறி உதவி புரிந்தோர்க்கும், சமக்கிரியைகளில் கலந்து கொண்டவர்கட்கும் மலர் வளையங்கள் வைத்து அஞ்சலி செலுத்தியவர்கட்கும், உள்வெளி நாடுகளிலிருந்து அனுதாபச் செய்திகளைத் தொலைபோசி வாயிலாகவும், தந்தி கழிதழுமலமாகவும் அறிவித்து எமது துயரில் பங்குகொண்ட அன்புள்ளங்கட்கும், கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்தியவர்கட்கும், மலர்மாலை அணிவித்து அஞ்சலி செலுத்தியவர்கட்கும், பரமன் புகழ் பாடியவர்கட்கும் இல்லத்திற்கு வந்து அனுதாபம் தெரிவித்து ஆறுதல் கூறியவர்கட்கும், இரங்கல் உரை நிகழ்த்திய பெரியோர்கட்கும், அந்தியேட்டி, வீட்டுக் கிருத் தியக் கிரியைகளிலும் மதியபோசனத்திலும் கலந்து கொண்டவர்கட்கும், இம்மலருக்குத் தம் நினைவுலைகளை அனுப்பியவர்கட்கும், சிறந்த முறையில் இதனை வடிவமைத்துத் தந்த அச்சகத்தினருக்கும் ஆந்தோணாத் துயர மத்தியில் நாவெழா நிலையில் பணிவன்புடன் நன்றி நவில்கின்ரோம்.

நன்றி

- குடும்பத்தினர்

வம்சாவளி

அநுணாசலம் + வள்ளியம்மை

சாவணமுத்து
+
செல்வராணி

சிவானந்தராஜா
+
மனோராணி

சிவகுநானசேகரம்
+
சிவயோகராணி

சிவதாசன்

சிவரூபன்
+
ஆதிரை

நவநிதன்
நந்தகுமார்

தர்சிலா
நிக்சலா
கலைவாணி

சிவஞாஜன்
பிரணவி

கபிலன்

४
சிவமயம்

திருமந்துரூ

திருச்சிந்தாம்பள்ளி

ஜந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தி விளம்பிறை போலு மெழிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்துற போற்றுகின் ரேனை

நாமும் பிரணவ நநுவிரு பக்கழும்
இரு மவர்வா யமர்ந்தங்கு நின்றது
காரு நநுவன் முகநம் சிவாய
வாஞ்ஞ சிவாயநம் புறவட்டத் துயடே

இழுஞ் சிவாய நமமசி வாயந
வாயு நமசிவா யயநம் சிவாயந
வாயுமே வாய நமசியனு மந்திர
மாயுஞ் சிகாரந் தொட்டந்தந் தடைவிலை

ஓங்காரத் துள்ளோ யுதித்தவைம் பூதங்கள்
ஓங்காரத் துள்ளோ யுதித்த சராசரம்
ஓங்காரா தீதத் துயிர் மூன்று முற்றன
ஓங்கார சீவ பரசிவ ஞபலை

உடம்பா ரழிமி லுயிரா ரழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாய மறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே.

திருச்சிந்தாம்பள்ளி